

Dr. Palágyi Tivadar*

KÜLFÖLDI HÍREK AZ IPARJOGVÉDELEM TERÜLETÉRŐL

Amerikai Egyesült Államok

A) Az Egyesült Államok Szabadalmi és Védjegy hivatala (United States Patent and Trade Mark Office, USPTO), amely a kereskedelmi minisztériumhoz tartozik, sajtóközleményben bejelentette, hogy új tagokat neveztek ki a Nyilvános Szabadalmi Tanácsadó Bizottságba (Patent Public Advisory Committee, PPAC) és a Nyilvános Védjegy tanácsadó Bizottságba (Trademark Public Advisory Committee, TPAC).

Az USPTO nyilvános tanácsadó bizottságait a szabadalmi és védjegy hivatali hatékonysági törvény (Patent and Trademark Office Efficiency Act) alapján az 1999. évi amerikai feltalálóvédelem törvényben (American Inventors Protection Act) hozta létre abból a célból, hogy tanáccsal szolgáljanak a kereskedelmi miniszternek, a szellemi tulajdonért felelős kereskedelmi miniszter-helyettesnek és az USPTO igazgatójának a szabadalmi és védjegy ügyek kezelésében. Ezek a bizottságok felügyelik a szabadalmi, illetve a védjegy műveletek irányvonalát, célját, teljesítményét, költségvetését és a felhasználók díjait, és segítik a hivatal igazgatóját ezekben az ügyekben. Mindegyik bizottságnak kilenc szavazó tagja van, akiket a kereskedelmi miniszter nevez ki. A tagok kinevezése három évre szól.

A PPAC új tagjai a következők:

- *Marylee Jenkins* (a PPAC elnöke): az *Arent Fox, LLP* New York-i szellemi tulajdoni csoportjának vezetője, a New York-i Szellemi Tulajdoni Törvény Társaság igazgatótanácsának tagja.
- *Jeffrey M. Sears*: a Columbia Egyetem szabadalmi főtanácsadója; fizikában M.A.- és PhD-fokozata van.
- *Bernard J. Knight, Jr.*: a *McDermott Will & Emery* szabadalmi ügyvivői iroda társtulajdonosa, aki főleg bonyolult szabadalmi és védjegyperekben vesz részt.

A TPAC új tagjai a következők:

- *William G. Barber*: a *Pirkey Barber PLLC* ügyvédi iroda tagja; főleg védjegyperekben vesz részt mind a kerületi bíróságok, mind az USPTO előtt. 2011-ben elnöke volt az Amerikai Szellemi Tulajdoni Törvény Társaságnak.
- *Brian J. Winterfeldt*: társtulajdonosa a *Mayer Brown LLP*-nek. Főleg globális védjegystratégiák kidolgozásában és védjegybitorlási perekben vesz részt. Az International Trademark Association igazgatótanácsának tagja.

* Danubia Szabadalmi és Jogi Iroda Kft.

- *Ilene B. Tannen*: a *Jones Day* korábbi társtulajdonosa és jelenlegi tanácsadója. Fő tevékenységét a védjegyjog és a versenyjog területén fejti ki.

A fentiekből láthatjuk, hogy az új tanácsadókat a szellemi tulajdon területén dolgozó jogi irodák tagjai közül választják ki. Érdekes azt is megemlíteni, hogy a férfiak és nők aránya 2:1 mindkét tanácsadó bizottság új tagjai között.

B) A legfelsőbb bíróság (Supreme Court, SC) 2016. december 6-án az ellenérdekű felperes *Promega Corporation* (Promega) és a fellebbező *Life Technologies Corporation*, az *Invitrogen IP Holdings, Inc.* és az *Applied Biosystems, LLC* (együtt: LifeTech) alperes közötti ügyben szóbeli érveket hallgatott meg az amerikai szabadalmi törvény 271(f)(1) cikkének értelmezéséről és alkalmazásáról. Az eldöntendő kérdés az volt, hogy az Egyesült Államokból egy többkomponensű szabadalmazott találmány egyetlen olyan komponensének az exportja, amelyet később az Egyesült Államokon kívül szabadalmazott terméké állítanak össze, bitorlásnak minősül-e.

A szabadalmi törvény 271(f)(1) cikke, amely bitorlási felelősséget ró az Egyesült Államok gyártóira, a következőképpen rendelkezik:

„Aki meghatalmazás nélkül szállítja vagy szállíttatja az Egyesült Államokba vagy abból egy szabadalmazott találmány összes komponensét vagy azoknak egy lényeges részét, és az ilyen komponensek nincsenek teljesen vagy részben egyesítve, és a szállítás olyan módon történik, hogy hatékonyan ösztönzi az ilyen komponensek egyesítését az Egyesült Államokon kívül úgy, hogy a szabadalom bitorlása következne be, ha az ilyen egyesítés az Egyesült Államokon belül történne, legyen bitorlásért felelős.”

A felek vitája a most idézett szöveg „egy szabadalmazott találmány komponenseinek lényeges része” kifejezés értelmezésére összpontosult, különösen arra, vajon annak meghatározása, hogy egy adott komponens „lényeges részt” képez-e, megkívánja-e:

- a komponensek számának kvantitatív megállapítását;
- a komponens szubjektív fontosságának a kiértékelését; vagy
- az előző két pont mindegyikét.

A felperesek azzal érveltek, hogy a Szövetségi Kerületi Fellebbezési Bíróság (Court of Appeals for the Federal Circuit, CAFC) következtetésével ellentétben egyetlen komponens nem tudja kielégíteni a „lényeges rész” törvényes követelményt. A felperes *Promega* azt állította, hogy a CAFC helyesen állapította meg, hogy ez a követelmény egyetlen komponenssel is kielégíthető, ha a komponens „nagyon fontos vagy lényeges a szabadalmazott találmány szempontjából”.

Az ügy előzménye, hogy a *Promega* tulajdonosa és licencvevője olyan szabadalmaknak, amelyek DNS-megnagyobbításra vonatkoznak, ideértve a Tautz-szabadalmat is. A Tautz-szabadalom ötkomponensű készletet igényel, ahol a komponensek egyike egy polimeráz-enzim nem bitorló felhasználásokkal. A LifeTech, a *Promega* versenytársa genetikai készleteket gyárt, amelyek a Tautz-szabadalomban igényelt készlet mind az öt komponensét

tartalmazzák. A LifeTech készleteinek polimerázkomponensét az Egyesült Államokban gyártják, és utána az Egyesült Királyságba szállítják, ahol a készleteket összeállítják, és világszerte árusítják.

A Promega bitorlási pert indított a LifeTech ellen a Wisconsin Nyugati Kerületi Bíróságnál. Ez megállapította, hogy a LifeTech nem lehet felelős bitorlásért a 271(f)(1) cikk alapján, mert a Tautz-szabadalomban igényelt többkomponensű készletnek csupán egyetlen komponensét, a polimerázenzimet exportálta az Egyesült Államokból, míg a törvény legalább két komponens exportálását kívánja ahhoz, hogy kielégítsék a „lényeges rész” követelményt. A wisconsin bíróság egy esküdtszék által hozott korábbi döntést is hatálytalanított, amely a Promega számára ötvenkét millió USD elvesztett hasznot is megítélt a LifeTech általi szándékos bitorlásért bitorló készletek világszerte történt eladása alapján.

A CAFC megváltoztatta a kerületi bíróság döntését. Arra támaszkodva, hogy a „lényeges” (substantial) szó szótári jelentése „fontos” (important) vagy „alapvető” (essential), a CAFC arra a következtetésre jutott, hogy a 271(f)(1) cikk nem kívánja, hogy a „lényeges rész” legalább két komponens legyen. Minthogy a LifeTech próbakészlete működésképtelen lenne a polimerázkomponens nélkül, a CAFC úgy gondolta, hogy a polimerázenzim lényeges részét képezi az igényelt találmánynak.

Az SC helybenhagyta a LifeTech fellebbezési kérelmét azzal a kérdéssel kapcsolatban, hogy a CAFC tévedett-e, amikor azt állapította meg, hogy egy többkomponensű találmány egyetlen komponensének az Egyesült Államokból való kiszállítása a 271(f)(1) cikk alapján bitorló cselekedet, aminek következtében a gyártó felelős a világszerte eladott termékekért.

A LifeTech az SC-nek benyújtott beadványában azzal érvelt, hogy a „lényeges rész” kifejezés a szállított komponensek mennyiségére utal, nem pedig szubjektív fontosságukra. A LifeTech és a LifeTechet a bíróság barátjaként (*amicus curiae*) támogató Egyesült Államok szerint ez a szóhasználat „az összeset szorosan megközelítő magas százalékot” jelent. A LifeTech érvelése szerint a CAFC elemzése, amely azt vizsgálta, hogy a találmány működésképes lenne-e a vizsgált komponens nélkül, nem lehet helyes, mert majdnem minden találmány működésképtelen lenne egyik komponense nélkül.

A LifeTech azt állította, hogy értelmezését alátámasztja a 271(f)(2) cikk, amely kimondottan megállapítja a felelősséget „bármely komponens” (vagyis egyetlen komponens) szállításáért is, azonban csupán akkor, ha ez a komponens „sajátosan készült vagy különösen alkalmas a találmányban való felhasználásra, és nem egy megszokott kereskedelmi cikk, amely alkalmas alapvetően nem bitorló felhasználásra”. Minthogy a 271(f)(1) cikk nem tartalmaz hasonló korlátozást, a LifeTech úgy gondolja, hogy a jogalkotónak nem lehetett szándéka ezt a törvénycíkket egyetlen szokásos komponensre alkalmazni, amilyen az adott esetben a polimerázenzim.

A LifeTech azt állította továbbá, hogy a törvény CAFC általi tag alkalmazása helytelenül kiterjeszti az amerikai szabadalmi törvényt külföldi területekre is, és torzítja az Egyesült Államokból alkatrészeket szállító multinacionális vállalatok lehetőségeit, ami hosszú távon

gazdasági károkat és a nemzetközi szabadalmi rendszerek szétzilálását okozhatja. Végül a LifeTech azzal érvelt, hogy egyetlen komponens szállítására alapozott felelősség közvetlenül ellentmond a jogalkotói szándéknak. A LifeTech szerint a kongresszus a 271(f) cikket azért hagyta jóvá, hogy meggátolja olyan joghézag keletkezését, amely lehetővé tenné, hogy egy szabadalmazott találmány összes vagy lényegileg összes komponensét (nem csupán egyetlen komponensét) az Egyesült Államokban gyártsák, és összeállítás céljából külföldre szállítsák.

Mindezzel szemben a Promega azt válaszolta, hogy a 271(f) cikk tényszerű eseti elemzést kíván, vizsgálják mind a komponensek számát, mind azok viszonylagos fontosságát a szabadalmazott találmány szempontjából – vagyis a cikk nem kíván szigorú számszerű küszöböt. A Promega szerint a „lényeges” (substantial) szónak egyaránt van kvantitatív és kvalitatív jelentése. A Promega érvelése szerint az egész találmányra nézve fontos egyetlen komponens lényeges részt képezhet bizonyos körülmények között, és megemlíti, hogy a kerületi bírósági tárgyalás folyamán a LifeTech saját tanúi írták le készleteik polimerázkomponensét „fontos” (main) és „főbb” (major) komponensként.

A Promega azzal érvelt továbbá, hogy a 271(f)(1) cikk „hatékony ösztönzés” követelményét a jogalkotó elsődlegesen azért iktatta be, hogy elkerüljék a szabadalmi felelősséget komponensek olyan szándékú exportálása esetén, hogy ösztönözzék egy szabadalmazott találmány előállítását. A Promega szerint az olyan vállalatok, mint a LifeTech, amelyek szándékosan töreksenek a bitorlási felelősség elkerülésére azáltal, hogy szabadalmazott találmányokat az Egyesült Államokon kívül valósítanak meg, a sajátos célpontjai a 271(f)(1) cikknek. Végül a Promega vitatta a LifeTechnek azt az állítását, hogy a vizsgált ügyben területen kívüliségről is lehet szó, mert az SC csupán a LifeTech hazai magatartását szabályozza.

A szóbeli érvelés alatt a bírók által feltett kérdések alapján az SC-nek aggályai voltak a „lényeges rész” kifejezés olyan értelmezésének az elfogadása terén, amely figyelmen kívül hagyná az amerikai gyártókat, és összetett, tárgyszerű elemzést kívánt. A bírók kérdései azt mutatták, hogy érdeklő őket az a kérdés is, hogy az SC döntése hogyan fogja befolyásolni a kereskedelem szabad folyását és a szabadalmi jogokat mind az Egyesült Államokon belül, mind azon kívül.

C) *Dr. Carston Wagner* (Wagner), a Minnesota Egyetem (egyetem) orvosi tanszékének vezetője 2014. augusztusban szabadalmat kapott a hepatitis C fertőzés gyógyítására alkalmas, *sofosbuvir* nevű gyógyszerre. A szabadalom igénypontjai vírusellenes vegyületekre és e vegyületek vírusos fertőzések, így a hepatitis C vírus által okozott fertőzéseinek a kezelésére szolgáló módszerekre vonatkoztak. Wagner a szabadalmát átruházta az egyetemre, amely viszont bitorlásért beperelte a Gilead Sciences Inc. nevű, Foster City-ben (Kalifornia) székelő vállalatot (Gilead) arra hivatkozva, hogy a kaliforniai vállalat bitorolja sofosbuvirra vonatkozó szabadalmát. A sofosbuvir gyógyszert az egyetem SOVALDI és HARVONI védjegyzett névvel forgalmazza. Az egészségbiztosítók 2015-ben ezt a gyógyszert nevezték meg a gyógy-

szerkülönlegességek árnövekedését okozó példaként. A gyógyszer sok beteget tud meggyógyítani, azonban pirulánként 1000 USD körüli áron forgalmazta az egyetem, aminek következtében egy három hónapos teljes kezelés közel 90 000 USD-be került.

A Delaware-i Kerületi Bíróságnál benyújtott keresetében az egyetem rámutatott, hogy hárommilliónál több amerikai szenved hepatitis C vírus által okozott fertőzéstől, amelynek során a betegség idővel elpusztítja a májat, és végzetes egészségi állapothoz vezethet. A kereset megemlíti, hogy 2015 augusztusában személyesen tárgyaltak a Gilead képviselőjével, azonban nem tudtak megegyezni.

Az egyetem arra is rámutatott, hogy professzorainak fontos és úttörő munkáját komoly beruházásokkal támogatja, ezért fontos feladatának tekinti, hogy megvédje szellemi tulajdon-jogait. A Gilead több tízmilliárd dollárt keresett a szabadalom tárgyát képező gyógyszer eladásával az egyetem hozzájárulása és kompenzálás nélkül.

Keresetében az egyetem arra kéri a bíróságot, hogy ítéletében állapítsa meg: a Gilead közvetlenül és közvetve is bitorolta szabadalmát. Egyúttal olyan kártérítést kér a Gileadtól a bitorlásért, amely semmi esetre sem lehet kevesebb, mint egy észszerű royalty.

A közel két hétig tartó bírósági tárgyalás végén az esküdtszék 10%-os royalty alapján a Wagner javára 2,54 milliárd USD kártérítést ítelt meg. Azt is megállapította, hogy a Merck szabadalmi, amelyek érvényességét a Gilead kétségbe vonta, érvényesek.

A Gilead szóvivője bejelentette, hogy nem értenek egyet az esküdtszék döntésével, és fellebbezni fognak. Azt is közölte, hogy a Gilead nem szakítja meg a két gyógyszer árusítását.

D) A *Samsung Electronics Co., Ltd.* (Samsung) *v. Apple Inc.* (Apple)-ügyben a legfelsőbb bíróság 2016. december 7-én hatályon kívül helyezte az esküdtszéki bíróság döntését, amelyben közelítőleg 399 millió USD kártérítést ítelt meg az Apple javára a „teljes profit” elv alapján, és az ügyet az alábbi új irányelvek figyelembevételével történő újbóli megfontolásra visszaküldte a CAFC-nek.

Az ügyben az Apple mobiltelefon-technológiájára vonatkozó különböző hasznossági és mintaszabadalmainak bitorlásáért perelte be a Samsungot. Egy esküdtszék megállapította, hogy a Samsung bitorolta az Apple minta- és hasznossági szabadalmait, és hígította az Apple kereskedelmi megjelenését. A mintaszabadalmakkal kapcsolatban az alsófokú bíróság esküdtszéke a kártérítést a törvénynek megfelelően a „teljes profit” alapján határozta meg, és az Apple javára megítélt mintegy 399 millió USD kártérítés a bitorlónak minősített okostelefonok Samsung általi eladásából származó teljes profitot jelentette.

Mintaszabadalmak esetén a szabadalmi törvény 289. cikke a következőképpen határozza meg a kártérítési felelősséget:

Aki egy mintaszabadalom oltalmi ideje alatt a tulajdonos engedélye nélkül (1) alkalmazza a szabadalmazott mintát vagy annak bármilyen színes utánezatát bármilyen „gyártmányra” (article of manufacture) eladás céljából, vagy (2) elad vagy eladásra felkínál bármilyen gyártmányt, amelyen ilyen mintát vagy színes utánezatot alkalmazott, teljes profitja mértékéig felelős a tulajdonosnak, ami nem

lehet kevesebb 250 USD-nél, és ez behajtható az Egyesült Államok bármelyik bíróságán, amelynek illetékessége alá a felek tartoznak.

A Samsung e döntés ellen a CAFC-nél nyújtott be fellebbezést mind a mintaszabadalmak, mind a hasznossági szabadalmak bitorlásával, továbbá a kereskedelmi megjelenés hígításával kapcsolatban. A CAFC megerősítette az alsófokú bíróság döntését. Döntésének vonatkozó részében megállapította, hogy a 289. cikk alkalmazható volt bármely bitorló termék – ideértve a minta jellemzőit is – „teljes profitjára”, mert a bitorló termék (és nem egy bitorló alkatrész) volt az, amit „gyártmánynak” lehet tekinteni.

Az SC azonban hatálytalanította ezt a döntést. *Sotomayor* bíró a teljes bíróság egyhangú döntéseként megállapította, hogy „a 289. cikk szerinti kártérítés alkalmazásához a vonatkozó gyártmánynak nem kell a fogyasztóknak eladott termékek lennie, hanem az lehet ennek a termékek egy alkatrésze is”. A bíróság szerint a „gyártmány” egyszerűen bármi lehet, amit kézzel vagy géppel előállítottak, ami egyaránt felölelte a fogyasztóknak eladott termékeket és azok alkatrészeit is.

Az SC ezt a döntést a szabadalmi törvény 171(a) cikkével összhangban levőnek találta, amely lehetővé tesz „gyártmányra vonatkozó mintát/mintákat”, és amely cikket az USPTO úgy értelmezte, hogy az alkalmazható teljes termékekre, valamint termékek jellemzőire vagy alkatrészeire vonatkozó mintákra is. A szabadalmi törvény 101. cikke hasonlóképpen lehetővé teszi a szabadalmi oltalmat „bármilyen új és hasznos ... gyártmányra”, és azt szintén úgy értelmezték, hogy alkalmazható termékek jellemzőire vagy alkatrészeire is.

Az SC nem kívánt azzal foglalkozni, hogy meghatározza, vajon a vizsgált ügyben a „gyártmány” a bitorló okostelefonokra vagy az okostelefonok bitorló komponenseire vagy jellemzőire vonatkozott-e. Ehelyett az SC a CAFC-re hagyta, hogy egy próbát dolgozzon ki annak meghatározására, hogy egy konkrét esetben egy „gyártmány” a fogyasztóknak eladott termékre vagy e termék konkrét komponensére vonatkozik-e, és hogy ezt a próbát annak meghatározására alkalmazza, hogy az okostelefon vagy annak alkotórészei voltak-e a kérdéses „gyártmány”.

Míg az ügy által a mintaszabadalmi törvényre kifejtett hatások teljes elemzése attól függ, hogy a CAFC milyen próbát dolgoz ki annak meghatározására, hogy mi vagy mi nem egy „gyártmány”, a bíróság a „gyártmány” legtagabb meghatározásából kizárta azt az értelmezést, hogy az szükségszerűen „a teljes bitorló termék”. Ez azt jelenti, hogy egy mintaszabadalomra vonatkozó perben egy peres fél már nem várhatja kártérítésként a fogyasztóknak eladott végtermék „teljes profitjának” az önműködő megítélését, és bizonyítania kell majd az ilyen jogosultságot. Ugyanakkor az alperesek számára több érv áll majd rendelkezésre ahhoz, hogy csökkentsék mintaszabadalmak esetében a bíróság által megítélt kártérítés nagyságát.

E) A *Halo Electronics, Inc. (Halo) v. Pulse Electronics, Inc. (Pulse)*-ügyben a Halo azt kérte a kerületi bíróságtól, hogy állapítsa meg szabadalmának a Pulse által történő bitorlását. Egyúttal szándékos bitorlás miatt fokozott kártérítés megállapítását is kérte. Az esküdtszék

megállapította az igénypontok érvényességét és a szándékos bitorlást, de elutasította a fokozott kártérítésre vonatkozó igényt, mert nézete szerint nem volt teljesen alaptalan a Pulse védekezése, amely szerint a Halo szabadalmának alapját képező találmány kézenfekvő volt. A CAFC megerősítette az elsőfokú bíróság döntését, mert egyetértett azzal, hogy indokolatlan vethető fel a Halo szabadalmának kézenfekvősége.

E döntés ellen mindkét fél kérte a teljes tanács előtti meghallgatását, de kérésüket a CAFC elutasította. Ezután az ügy fellebbezés folytán az SC elé került.

Nagyjából azonos időben folyt egy másik bitorlási per, amelyben a felperes szintén fokozott mértékű kártérítést kért. Ez a *Stryker Corp. (Stryker) v. Zimmer, Inc. (Zimmer)*-ügy, amelyben egy másik kerületi bíróság az esküdszék döntése alapján kimondta, hogy a Zimmer szándékosan bitorolta a Stryker szabadalmát, és ezért az utóbbi javára háromszoros kártérítést állapított meg. A Zimmer e döntés ellen a CAFC-hez nyújtott be fellebbezést, amely megerősítette a kerületi bíróság döntését a szabadalom érvényességével és bitorlásával kapcsolatban, azonban a Zimmer észszerű védekezése alapján érvénytelenítette a bíróság szándékos bitorlásra vonatkozó döntését. A CAFC elutasította a Stryker teljes tanács előtti meghallgatásra irányuló kérelmét, ami miatt a Zimmer az SC-nél nyújtott be fellebbezést.

A *Halo–Pulse*-ügyben az SC tanácsában *Roberts* főbíró ítélezett, aki először arra mutatott rá, hogy a *Seagate*-ügyben a CAFC indokolatlanul szigorúan döntött, mert világos és meggyőző bizonyítékot kívánt objektív és szubjektív gondatlanság bizonyítására, ami az SC szerint nem egyeztethető össze a szabadalmi törvény 284. cikkében foglaltakkal. A törvény szövege ugyanis egyszerűen azt mondja ki, hogy „a bíróság a kár összegét legfeljebb háromszorosra növelheti a megállapított vagy bizonyított összeghez viszonyítva”, kimondott korlátozások nélkül. A bíróság megjegyezte, hogy a megengedő mód (növelheti forma) használata józan megfontolást igényel. A bíróság utalt a fokozott kártérítés történetére, megjegyezve, hogy az 1836. évi szabadalmi törvény óta a fokozott bírságokat súlyosbított körülményekre tartották fenn a bitorló büntetésére. Ezért a 284. cikk alapján engedélyezett józan megfontolást általában a „vétkes magatartás példátlan eseteire” korlátozták. A bíróság azt is megállapította, hogy a szubjektív szándékosság elegendő a fokozott kártérítés megállapításához, megjegyezve, hogy a vétkességet általában a kifogásolt magatartás időpontjára vetítve mérik.

Az SC azért is elutasította a *Seagate*-féle világos és meggyőző bizonyítást, mert a Kongresszus kifejezetten beiktatott egy magasabb bizonyítási standardot az 1952. évi szabadalmi törvénybe, de nem a 284. cikkbe. Végül a bíróság megállapította, hogy a fokozott kártérítés megítélése a kerületi bíróságok hatáskörébe van utalva, ezért a józan megfontolással való visszaélés a megfelelő mérce a fellebbezési vizsgálatához.

Az SC összevontan vizsgálta a *Halo–Pulse*-ügyet és a *Stryker v. Zimmer*-ügyet, és megállapította, hogy a CAFC a *Seagate*-döntés alapján végezte a vizsgálatot, ezért ezeket a döntéseket hatálytalanította, és az ügyeket újbóli vizsgálat céljából visszaküldte a CAFC-nek.

Argentína

Az Argentin Szabadalmi és Védjegyhivatal 2016. szeptember 19-én egy olyan határozatot publikált, amely lehetővé teszi a bejelentők számára, hogy szabadalmi bejelentésük gyorsított vizsgálatát kérjék.

Egy miniszteri határozat arra utasította a hivatalt, hogy tekintse jóváhagyottnak az 1996. évi szabadalmi törvénynek azt a rendelkezését, amely szerint a szabadalmazás feltétele az abszolút újdonság, a feltalálói tevékenység és az ipari alkalmazhatóság.

A határozat arra is utasítja a hivatalt, hogy fogadja el az olyan nemzetközi kutatás eredményét, amely kutatást egy olyan ország hivatala végezte, amely hasonló szabadalmazási követelményeket támaszt, mint Argentína. Olyan külföldi bejelentés vizsgálati eredménye fogadható el az argentin bejelentés számára, amelynek a Párizsi Uniós Egyezmény 4 A1 cikke szerint azonos az elsőbbsége. Ugyanez érvényes, ha a bejelentés nem rendelkezik uniós elsőbbséggel, de bizonyítható, hogy az argentinai bejelentés benyújtási időpontját követően a külföldi bejelentésre szabadalmat engedélyeztek, és azt az argentin bejelentés napja után publikálták.

A rendelet hatálya alá eső bejelentésnek az alábbi két feltételt kell teljesítenie:

- Az Argentinában benyújtott bejelentés igénypontjainak oltalmi köre azonos vagy szűkebb legyen, mint a kiválasztott külföldi szabadalomé, és emellett elsőbbség igénylése nélkül benyújtott bejelentés esetén se létezzen a technika állásához tartozó külföldi dokumentum.
- Az argentin szabadalmi bejelentésben igényelt tárgy ne essen az argentin szabadalmi törvényben meghatározott szabadalmi kizárások körébe.

Az elég körülményesen megszövegezett rendelkezés lényege, hogy Argentinában is bevezették a gyorsított szabadalmi vizsgálati (patent prosecution highway, PPH-) rendszerhez hasonló eljárást.

Ausztrália

Az Ausztrál Szabadalmi Hivatal nemrég szabadalmat engedélyezett a multinacionális *Cargill and Branhaven* vállalatnak a szarvasmarhagenomra, ami az ország szarvasmarha-tenyésztőinek körében nagy riadalmat keltett. Attól félnek ugyanis, hogy ha szabadalmazhatják a szarvasmarha DNS-ét, az állatállomány egyéb alakjait is számításba veszik, a kutatási ipar meg fog bénulni. Az engedélyezett szabadalom bármilyen kutatási szervezetet (ideértve az egyetemeket és a tenyésztőket) meg fog akadályozni abban, hogy a legújabb DNS-technológiát alkalmazzák, hacsak nem fizetnek licencdíjat a Cargill and Branhaven-nek.

2016 novemberében a *Meat and Livestock Australia* a Szövetségi Bíróságnál (Federal Court, FC) fellebbezett a szabadalom engedélyezése ellen, hogy megvédje a terület kutatási iparát. Az ügyet az FC előreláthatólag 2017 első felében tárgyalja.

Rob Banks, a New England Egyetem állatgenetikai tanszékének professzora kifejtette, hogy a szabadalom „szellemileg és erkölcsileg tarthatatlan, mert a szarvasmarha-tenyésztő szakembereket meggátolja abban, hogy a szarvasmarha DNS-ének több szegmense közül hármat kiválasszanak olyan tenyésztési programokhoz, amelyek megjavult tulajdonságokkal rendelkező szarvasmarha-egyedekhez vezetnének. „Ha a szabadalmat nem semmisítik meg, ez életfontosságú kutatást állítana le, és jelentősen lelassítaná a termelés és az egészségügy fejlődését” – mondta a professzor.

Belgium

Belgium kormánya 2017. április 3-án értesítette az EU Tanácsát arról, hogy Belgium 2017. május 15-étől kezdve ideiglenesen alkalmazni fogja az Egységes Szabadalmi Bíróságra (Unified Patent Court, UPC) vonatkozó egyezményt és annak mellékletét.

Brazília

A) A Brazil Ipari és Kereskedelmi Minisztérium és az Európai Szabadalmi Hivatal (European Patent Office, ESZH) 2016. október 17-én a németországi Weimarban egy közös megállapodást írt alá annak érdekében, hogy elkezdjék tanulmányozni a Brazíliában és az ESZH-ban benyújtott szabadalmi bejelentések gyorsított elővizsgálatára vonatkozó megállapodás megkötését.

A megállapodás a kezdete egy Brazília és az ESZH közötti, a gyorsított szabadalmi elővizsgálatra vonatkozó program megvalósításának, ami előreláthatólag néhány hónapon belül be fog következni.

A jelen tárgyalások alapján Brazíliában azt várják, hogy egy ilyen program követni fogja a Brazília és az Egyesült Államok szabadalmi hivatala közötti, már megvalósított mintát, ahol korlátozott számú és bizonyos technológiai területre vonatkozó brazil szabadalmi bejelentést fognak alkalmasnak tekinteni a programban való vizsgálatra, és a programhoz való csatlakozási kérelmet meghatározott időn belül kell benyújtani.

B) A Brazil Szellemtulajdon-védelmi Intézet 2012 áprilisában indította meg a „Zöld szabadalmak” kísérleti programot azzal a céllal, hogy elsőbbségben részesítse a környezetvédő technológiákra vonatkozó szabadalmi bejelentések vizsgálatát, ezzel bátorítva a környezetvédelemre vonatkozó technológiák kidolgozását és az innovációt az országban. Ennek a programnak az eredményei nagyon pozitívnak bizonyultak. A kísérleti szakaszban a programba bevont 480 szabadalmi bejelentés közül 325 bizonyult alkalmasnak arra, hogy gyorsított vizsgálatnak vessék alá, és ezekkel kapcsolatban az átlagos döntési idő megközelítőleg két év volt, szemben a rendes ügyek feldolgozásához szükséges mintegy tíz év időtartammal.

Az intézet 2016. december 6-án publikált rendelete állandó szolgáltatássá alakította a „Zöld szabadalmak” programot. Ennek alapján ezentúl gyorsított vizsgálatban részesül

minden olyan szabadalmi bejelentés, amely a környezetvédelmet segítő eljárásra, anyagra vagy termékre vonatkozik.

A programban való részvétel követelményei nem változtak, vagyis a programba felvehető szabadalmak vagy használati minták a zöld technológia bármelyik területére vonatkozhatnak. A bejelentések legfeljebb 15 igénypontot és azok között legfeljebb három független igénypontot tartalmazhatnak.

Dél-afrikai Köztársaság

Egy szabadalom alapján adott használati engedély (licencia) olyan egyezségként is meghatározható, amelynek alapján a szabadalmas nem indít bitorlási pert. A szabadalmi licencia tehát egy módja a bitorlási per elkerülésének. Ha egy szabadalomtulajdonos elutasítja, hogy egy generikus vállalatnak észszerű feltételek mellett használati engedélyt adjon, a generikus vállalat a dél-afrikai szabadalmi törvény 56. cikke alapján kényszerengedélyért folyamodhat, feltéve, hogy kielégít bizonyos előírt feltételeket, amelyeket azonban nem könnyű teljesíteni. Mostanáig Dél-Afrikában e cikk alapján még nem adtak kényszerengedélyt. Annak érdekében, hogy meggyorsítsák a szabadalmi oltalom lejáta után a generikus gyógyszerek piacon való hozzáférhetőségét, 2003-ban módosították a szabadalmi törvényt a 69A cikk beiktatásával, amely arról rendelkezik, hogy sajátos körülmények mellett generikus vállalatok számára törvényen alapuló használati engedély válik hozzáférhetővé. Ezt a módosítást a *Stauffer Chemicals v. Monsanto*-ügyben 1988-ban hozott döntés alapján vezették be, amely azt állapította meg, hogy egy találmány kísérleti célokra való felhasználása bitorlásnak minősül.

A 69A cikk szerinti kivétel alapján nem minősül egy szabadalom bitorlásának egy szabadalmazott találmány nem kereskedelmi célból történő használata, gyakorlatba vétele, rendelkezésre ajánlása vagy importja, ha az csupán észszerűen vonatkozik egy olyan törvény által megkívánt információ nyeresére, fejlesztésre és rendelkezésre bocsátására, amely egy termék gyártását, előállítását, elosztását, használatát vagy forgalmazását szabályozza.

A 69A cikk azonban sajátosan megállapítja, hogy a szabadalmazott találmány birtoklása nem engedhető meg, ha azt olyan célra veszik gyakorlatba, használják, importálják vagy szerzik meg, amely a fentebb körvonalazott információ nyeresétől, fejlesztésétől vagy rendelkezésre bocsátásától eltérő célra szolgál.

A 69A cikk így lehetővé teszi a gyógyászati termékek generikus gyártói számára, hogy Dél-Afrikában szabadalmazott termékek generikus ekvivalenseinek törvényen alapuló megszerzését tegyék lehetővé a vonatkozó hatóságoktól a szabadalom oltalmi idejének lejáta előtt. Ezek a Bolar-típusú rendelkezések csupán a bejegyzéshez szükséges információ elnyeréséhez és magához a lajstromozáshoz használhatók fel, és nem teszik lehetővé egy generikus termék gyártását és készletként való felhalmozását a szabadalom lejártának időpontja előtt, de lehetővé teszik a termék kereskedelmi eladását közvetlenül a szabadalom

lejártának időpontját követően. A készletfelhalmozás bármilyen bizonyítéka lefoglalás elrendeléséhez, valamint büntetőrendelkezésekhez vezethet.

Dél-Korea

A) 2016-ban Dél-Koreában 208 830 szabadalmi bejelentést nyújtottak be, ami az előző évhez képest 2,5%-os csökkenést jelent.

A védjegybejelentések száma 2016-ban 181 606 volt, ami 2,1%-os csökkenésnek felel meg.

2016-ban 65 643 mintabejelentést nyújtottak be, ami 3,4%-os csökkenést jelent.

A fentieknek megfelelően 2016-ban a Dél-Koreai Szellemi Tulajdoni Hivatalnál összesen 463 846 bejelentést nyújtottak be, ami 2015-höz viszonyítva 2,5%-os csökkenésnek felel meg.

Az elmúlt hat év folyamán 2016 volt az első év, amikor a bejelentések száma az előző évhez viszonyítva csökkent.

B) 2016. szeptember 1-jén változott a dél-koreai védjegy törvény törlési keretekre vonatkozó szabályozása. Korábban csak „érdekelt fél” kérhette egy védjegy törlését, ha a védjegyet három egymást követő éven keresztül nem használták Dél-Koreában. A módosított törvény szerint az említett feltételek mellett bárki kérheti a védjegy törlését.

Egyesült Arab Emirátusok

A) E folyóirat 2016. decemberi számának 124. oldalán már hírt adtunk arról, hogy az Egyesült Arab Emirátusok Gazdasági Minisztériuma a szabadalmi és a mintabejelentések benyújtásának területén bevezeti az online rendszert. Ez 2016. június 23-án történt meg, amikor felállítottak – a régióban elsőként – egy olyan szellemi tulajdoni kaput, amely arra van szakosodva, hogy a minisztérium weboldalán keresztül online fogadjon bitorlási panaszokat.

A minisztérium ezen az elektronikus kapun keresztül automatizálni kívánja az Emirátusokban a szellemi tulajdonra vonatkozó valamennyi ügyintézését a panaszok számára fájlok nyitásával kezdve, és az ügyeket a végső döntés meghozataláig kísérve. Ez a szolgáltatás, amely 2016. szeptember 1-jétől kezdve áll rendelkezésre, azért értékes a védjegy tulajdonosok és az ügyvédi irodák számára, mert lehetővé teszi, hogy online nyújtsanak be panaszt viszonylag rövid időn belül, ahelyett, hogy a minisztériumi hivatalhoz kellene fordulniuk. Továbbá lehetőségük nyílik arra, hogy az ügyeket naprakészen nyomon kövessék, és így lássák azok fejlődését.

A minisztérium most azt tervezi, hogy az online rendszert 2017 első felében kiterjeszti a szabadalmak és a minták évdíj fizetésére is.

A minisztérium úgy gondolja, hogy iparjogvédelmi ügyekben 2018-ig 80%-kal tudja majd csökkenteni személyes látogatóinak számát. Emellett az elektronikus kapu fejleszteni fogja a szellemi tulajdoni gyakorlatot, javítani fogja a szolgáltatás minőségét, védi a kereskedők jogait, és javítani fogja a bizalmat a kormányzat és a magánügyfelek között, az utóbbiak számára időt és erőfeszítést takarítva meg az online rendszer bevezetésével.

Itt most együttal összefoglaljuk az új rendszer további jellemzőit.

- A bejelentések tényleges időpontja a hivatali díj befizetésének a napja lesz. A bejelentést törlik, ha a hivatali díjat nem fizetik be a benyújtás napjától számított 30 napon belül.
- A bejelentést a hivatali díj befizetése előtt módosítani lehet; a díjbefizetés után módosításra nincs lehetőség.
- Minden benyújtást online lehet intézni. A bejelentés benyújtása után a további dokumentumokat fizikai úton kell benyújtani.
- Az új szabadalmi bejelentések benyújtási számának meg kell felelnie a következő számozásnak: P6000001/2016, az új ipariminta-bejelentésekének pedig a következő számozásnak: D6000001/2016.

B) A *NewBoy FZCO* (*NewBoy*) tulajdonosa az 1. ábrán látható védjegynek, amelyet mind az Egyesült Arab Emírátsokban, mind a környező országokban a 3. áruosztályban lajstromoztak. A *NewBoy* felszólalt a *FELLAH* védjegyrebejelentés ellen (2. ábra), amelyet egy helyi kereskedő 2014. augusztus 18-án nyújtott be, és amelyet a hivatalos közlönyben 2014. október 1-jén publikáltak.

1. ábra

2. ábra

A *NewBoy* a felszólalást arra alapozta, hogy a védjegyek hasonlóak, és a saját védjegyt korábban használta és korábban is lajstromoztatta az Egyesült Arab Emírátsokban és külföldön.

Az Egyesült Arab Emírátsok Védjegy hivatala helyt adott a felszólalásnak, és törölte a kifogásolt védjegyrebejelentést, mert megállapította, hogy a védjegyek hasonló kiejtésűek, és általános megjelenésük is hasonló.

Egyesült Királyság

A) Az Egyesült Királyságban 2016-ban benyújtott szabadalmi bejelentések száma 5142 volt, ami rekordot jelent.

2016-ban az Európai Szabadalmi Hivatal 2932 szabadalmat engedélyezett angol bejelentők számára, szemben a 2015. évi 2094 engedélyezett szabadalommal.

Az Egyesült Királyságból származó összes bejelentés 7%-át az ESZH szerint a gépkocsiiparban, a repülőgépiparban és a vasútiparban nyújtották be. A bejelentések további 7%-a orvosi technológiára vonatkozott.

A legtöbb európai bejelentést benyújtó angol vállalat a Rolls Royce volt 372 bejelentéssel, amelyet az Unilever, a BT és a BAE Systems követett 237, 177, illetve 149 szabadalmi bejelentéssel.

B) 2017. január 11-én az Egyesült Királyságban új szellemi tulajdoni miniszterré nevezték ki *Jo Johnson*ot, aki ezt a tisztséget *Neville Rolfe* bárónőtől vette át.

Neville Rolfe korábban biztató kijelentéseket tett azzal kapcsolatban, hogy az Egyesült Királyság ratifikálni szándékozik az Egységes Szabadalmi Bíróságra vonatkozó egyezményt.

Jo Johnson megerősítette az ország elkötelezettségét az UPC-egyezmény mellett, de egyúttal arra is figyelmeztetett, hogy a ratifikálás jövője a brexitet követő jövőbeli tárgyalásoktól függ. Kijelentette: „Úgy döntöttünk, hogy tovább haladunk az UPC-egyezmény ratifikálásának előkészítésével, mert azt gondoljuk, hogy fontos részt venni ebben a rendszerben, amely értékes az Egyesült Királyság feltalálói és üzletemberei számára, és ott kívánunk lenni annak megalkotásánál.” *Jo Johnson* álláspontja szerint az Egyesült Királyságnak részt kell vennie az egységes európai szabadalmi rendszerben, mert az UPC nem az Európai Unió intézménye lesz. Figyelembe kell azonban venni, hogy az egységes európai szabadalmakra vonatkozó egyezmény többször utal az Európai Unió jogszabályaira és Bíróságára.

Az, hogy az Egyesült Királyság hogyan áll majd az UPC-vel a brexit után, még folyamatban levő vitáktól függ, és várni kell ahhoz, hogy látható legyen a végeredmény.

A fentiek alapján úgy tűnik, hogy túl optimisták azok az előrejelzések, amelyek az UPC működésének megindulását 2017 decemberére jósolták. *Jo Johnson* miniszter elkötelezettnek mondja ugyan magát az UPC-egyezmény mellett, azonban elkötelezettsége szemmel láthatóan nem olyan erős, mint elődjéé.

C) Az Európai Szabadalmi Hivatal (ESZH) vezetői 2017. március 8-án látogatást tettek az Egyesült Királyság új szellemi tulajdoni miniszterénél, *Jo Johnson*nál, hogy sürgessék az Egységes Szabadalmi Bíróságra vonatkozó egyezmény ratifikálását. Ennek kapcsán számos szabadalmi szakember, így például *Maurice Shakeshaft*, az Automation Ltd. vezérigazgatója, *Michael Kay*, a Saxonica Ltd. vezérigazgatója és *Michael Krech*, az Intelligent Firmware Ltd. vezérigazgatója a parlament ezzel kapcsolatos vitájának újbóli megnyitását és az UPC Egyesült Királyság általi ratifikálásának következményeiről szakemberek bevonásával folytatott vitát javasol. *Mark Taylor*, a Sirius Ltd. vezérigazgatója szerint „az UPC egy Brüsszelből

érkező újabb szörny.” Shakeshaft kijelentette: „Az egységes európai szabadalom szög lesz az európai szoftveripar koporsójában”. Szakemberek részéről elhangzott további néhány vélemény: „Amerikai szabadalomtrollok már Európában ólálkodnak, mert az kedvezőbb hely pereskedésre, mint az Egyesült Államok. Az UPC egy luxuskastély azoknak a multinacionális vállalatoknak a számára, amelyek megengedhetik maguknak a pereskedést”. Egy másik vélemény: „Az UPC olyan emberek által vezetve közeledik antidemokratikus módon, akik hasznot húznak belőle, néhány olyan politikus által irányítva, akik nem törődnek az UPC hatásával, sem azzal hogy nem egyeztethető össze a brexittel”. Egy további vélemény: „Az UPC megvalósítását jellemzően olyanok szorgalmazzák nagy buzgalommal, akik személyes hasznot várnak tőle”.

Egységes Szabadalmi Bíróság

A brexit miatt az Egységes Szabadalmi Bíróság működése megkezdésének időpontja bizonytalanná vált.

Miután az Egyesült Királyság bejelentette, hogy ratifikálni fogja az UPC-egyezményt, a fennmaradó lépések az egységes hatályú európai szabadalom (European Unitary Patent, UP) és az UPC megvalósításához a következők lennének:

1. Az Egyesült Királyság és Németország végső parlamenti jóváhagyását adja az UPC-egyezményhez.
2. Az UPC megvalósításához az előkészületeket 2017 májusában be kell fejezni, beleértve a bírók és a személyzet szerződtetését és egyéb szükséges lépéseket; mindennek az érdemi munka, vagyis az ügyek átvételének megkezdése előtt mintegy 6 hónappal meg kell történnie.
3. Az UPC működésének megindulása előtt 3 hónappal kezdenek meg a szabadalomtulajdonosok a kilépést (opt-out) az UPC-ből hagyományos európai szabadalmaik vonatkozásában.
4. Feltételezve, hogy az első két lépés megvalósult, és mind az Egyesült Királyság, mind Németország letétbe helyezte a szükséges ratifikálási okmányt, az UPC-t formálisan meg fogják nyitni. Az Európai Szabadalmi Hivatal ugyanezen a napon fogja megkezdni egységes hatályú európai szabadalmak (UP) engedélyezését.

Az Európai Unió rendelete, amely lehetővé teszi, hogy a szabadalomtulajdonosok egységes hatályú európai szabadalmak engedélyezését kérjék, az UPC-egyezménnyel egyidejűleg lép hatályba. Az ESZH végrehajtási utasításokat fogadott el, és kinyilvánította, hogy kész megindítani az egységes hatályú európai szabadalmak engedélyezésének rendszerét.

2017-en túltekintve a szakemberek többségének az a véleménye, hogy az Egyesült Királyság az Európai Unió elhagyása után is képes lesz megmaradni az UPC tagjaként. A brexit legkésőbb 2019 végéig valószínűleg megtörténik. A későbbi fejlemények fogják eldönteni,

hogy az Egyesült Királyság hogyan maradhat majd tagja az UPC-nek és az egységes európai szabadalmi rendszernek.

Azok a szabadalomtulajdonosok, akik aggódnak az UPC-vel vagy az egységes hatályú európai szabadalmi rendszerrel kapcsolatos kockázatok miatt, a szokásos nemzeti úton érvényesített európai szabadalmakat kaphatnak továbbra is, miként a múltban, és legalább az UPC első hét évében ki is léphetnek (opt-out) legalább az UPC működésének megindulásától számított 7 évre az UPC-ből a hagyományos európai szabadalmak vonatkozásában. A kilépők viszont ismét beléphetnek (opt-into) az UPC-be.

A kilépésre az UPC-egyezmény tagországaiban az egyezmény működésének megindulása előtt legalább három hónap határidő fog rendelkezésre állni a hagyományos európai szabadalmak vagy ilyen bejelentések birtokosai számára. Kilépésre azonban később is lesz lehetőség mindaddig, amíg az érintett szabadalom vonatkozásában az UPC előtt nem indítottak valamilyen eljárást. Ilyen eljárás azonnali megindításának a lehetősége miatt az UPC működésének beindulását megelőzően lesz célszerű a hagyományos európai szabadalmak és szabadalmi bejelentések tulajdonosai számára megfontolni a kilépést.

Európai Szabadalmi Hivatal

A) Az Európai Szabadalmi Hivatal népes küldöttsége vett részt a Szellemi Tulajdon Világszervezete 2016 októberében Genfben tartott közgyűlésén, ahol kihasználta az alkalmat arra, hogy megbeszélések sorozatával elősegítse a globális szabadalmi rendszer hatékonyságának, minőségének és integrációjának javítását, valamint a világ különböző részein működő szabadalmi hivatalokkal számos egyezmény aláírását.

Így az ESZH küldöttsége alapegyezményt írt alá az Eurázsiai Szabadalmi Hivatallal (Eurasian Patent Office, EAPO) az együttműködő szabadalmi osztályozásról (Cooperative Patent Classification, CPC), az EPOQUE (az ESZH professzionális online szabadalmi kutatási eszköze) hálózatának kiterjesztéséről 2018-ig és egy kétéves munkatervről, amely CPC-tréningre, adatcserére és az Espacenet jövőbeli fejlesztésére terjed ki. Megállapodást írtak alá az Orosz Szabadalmi Hivatallal (Rospatent) a CPC szélesebb körű alkalmazásáról. Munkatervet írtak alá a kétoldalú együttműködésről Kolumbia ipari és fejlesztési miniszterével, valamint a Szellemi Tulajdon Afrikai Szervezetével (Organisation Africaine de la Propriété Intellectuelle, OAPI).

B) 2016. januárban az Egyesült Államok Szabadalmi és Védjegyhivatala interferenciaeljárást kezdett a programozható génjavítás CRISPR-Cas rendszerére vonatkozó amerikai szabadalmakkal és szabadalmi bejelentésekkel kapcsolatban. Az ellenfelek a *Doudna-csoport*, amelyet a Berkeley-i California Egyetemtől *Jennifer Doudna* és a berlini Max Planck Járványügyi Biológiai Intézettől Emmanuelle Charpentier képviselt, továbbá a *Zhang-csoport* (vezetője *Feng Zhang* a Broad Intézettől) voltak. Az amerikai csata még folyik; ebben a beszámolóban az ESZH-nál folyó ütközetet ismertetjük.

A Zhang-csoportnak a CRISPR-Cas technológiára vonatkozó, széles körű európai szabadalomcsaládja van. A fő szabadalomcsalád jelenleg hét megadott szabadalmat és tizenkilenc függő szabadalmi bejelentést (és még legalább egy publikálatlan megosztott bejelentést) foglal magában. Az engedélyezett európai szabadalmak (az engedélyezés napjával együtt) a következők: EP2771468B1 (2015. február 11.), EP2784162B1 (2015. április 8.), EP2764103B1 (2015. augusztus 19.), EP2896697B1 (2015. szeptember 2.), EP 2931898B1 (2016. március 9.), EP2898075B1 (szintén 2016. március 9.) és EP2921557B1 (2016. július 13.). A Zhang-csoport európai szabadalomcsaládjával szemben a Doudna-csoportnak CRISPR-Cas technológiára vonatkozó egyetlen függő európai szabadalmi bejelentése áll.

Miként azonban ismert, az európai szabadalom engedélyezését követően 9 hónapon belül bárki felszólalhat a szabadalom engedélyezése ellen újdonság és feltalálói tevékenység hiánya, nem szabadalmazható tárgy, hozzáadott anyag és nem kielégítő kinyilvánítás miatt. A felszólalás benyújtása a felszólalási osztály három gyakorlott szabadalmi ügyvivőből álló tanácsa előtt felülvizsgálati eljárást indít meg. A felszólalási eljárás befejezéséhez rendszerint 19-27 hónapra van szükség, bár egy 2016. július 1-jén hatályba lépett új, korszerűsített eljárástól az ESZH azt várja, hogy az mintegy 15 hónapra fogja rövidíteni az eljárást (lásd e folyóirat 2016. évi júliusi számának 126–127. oldalát). A felszólalási eljárás végén a felszólalási osztály tanácsa dönt a szabadalom engedélyezett vagy módosított formában való fenntartásáról, vagy pedig a szabadalom megvonásáról. A felszólalás által hátrányosan érintett fél az ESZH fellebbezési tanácsánál nyújthat be fellebbezést. A fellebbezési eljárás átlagos időtartama 2016 elején 36 hónap volt.

A Zhang-csoport szabadalmi igénypontjai által fedett területen működni és ott ellenőrzést gyakorolni kívánók valószínűleg nem csekély számára tekintettel nem meglepő, hogy a Zhang-csoport valamennyi megadott szabadalma ellen felszólalást nyújtottak be. Az EP2771468B1 szabadalom ellen heten, az EP2784162B1 szabadalom ellen nyolcan, az EP2764103B1 szabadalom ellen heten és az EP2896697B1 szabadalom ellen nyolcan szóltak fel. A fennmaradó három szabadalom ellen eddig csak egy fél szólalt fel, azonban valószínű, hogy a felszólalási határidő lejártáig mindhárom szabadalom ellen további felszólalásokat is be fognak nyújtani, és várható, hogy a felszólalási eljárások lezárása után az eljárások a fellebbezési tanácsok előtt folytatódni fognak.

A fentieknek megfelelően még jó pár év el fog telni, mielőtt a CRISPR-Cas technológiára vonatkozó legkorábbi európai kulcsszabadalmakért folyó harc le fog zárulni. Az is valószínű, hogy az alaptchnológia szabadalmazható javításaira vagy módosításaira vonatkozó további európai szabadalmak engedélyezésében is érdekeltek lesznek a most folyó harcok résztvevői.

C) Az Európai Szabadalmi Hivatal 2015. novemberben adta ki a vizsgálati irányelvek (Guidelines for Examination in the European Patent Office) legutolsó kiadását.

A vizsgálati irányelveket az ESZH elnökének 2014. augusztus 18-án kelt, az EPC 10(2) cikke szerinti döntése alapján módosították. A módosított irányelvek 2015. november 1-jétől kezdve érvényesek.

Az irányelvek segítséget nyújtanak az európai szabadalmi bejelentések és szabadalmak vizsgálatának különböző szempontjai szerint követendő gyakorlatról és eljárásról az Európai Szabadalmi Egyezmény és annak végrehajtási utasítása szerint.

Az irányelvek az alábbi nyolc részből állnak:

Az *A rész* az engedélyezési és felszólalási eljárásban végzett alaki vizsgálat követelményeit írja le.

A *B rész* a kutatási vizsgálatról foglalkozik.

A *C rész* az érdemi vizsgálat eljárási szempontjait ismerteti.

A *D rész* a felszólalási és korlátozási/megsemmisítési eljárással foglalkozik.

Az *E rész* az ESZH-ban végzett eljárások számos vagy összes szakaszára vonatkozó általános szabályokat ismerteti. Ez a rész az Euro-PCT eljárásra vonatkozó tájékoztatást is tartalmaz.

Az *F rész* azokat a követelményeket ismerteti, kivéve a szabadalmazhatósági követelményeket, amelyeket a bejelentésnek teljesítenie kell, így a találmány egységére (82. cikk), a kielégítő kinyilvánításra (83. cikk), az érthetőségre (84. cikk) és az elsőbbségi jogra (87–89. cikk) vonatkozó követelményeket.

A *G rész* a szabadalmazhatósági követelményekkel foglalkozik, amelyeket az 52–57. cikk ismerteti; ilyenek különösen a szabadalmazhatóságból való kizárások [52(2) és 53. cikk], az újdonság (54. cikk), a feltalálói tevékenység (56. cikk) és az ipari alkalmazhatóság (57. cikk).

A *H rész* a módosításokra és javításokra vonatkozó követelményekkel, különösen a megengedhetőség kérdéseivel [a 80. és 137. szabályban, továbbá a 123(2) és (3) cikkben, valamint a 139. és a 140. szabályban foglaltaknak való megfeleléssel] foglalkozik.

A vizsgálati irányelvek az ESZH három hivatalos nyelvén férhetők hozzá mind PDF-, mind HTML-formátumban, de nyomtatva is beszerezhetők. A gyakori felülvizsgálatok miatt célszerű az online változatot használni, amely mindig a hatályban levő legutolsó érvényes változatot tartalmazza.

Jelenleg a 2015. novemberi kiadás az egyetlen hivatalos érvényes változat, és hatálytalanítja a 2014. novemberi kiadást. A HTML-formátum 2016. november 1. óta érvényes.

D) A T 437/14 ügyben az Európai Szabadalmi Hivatal egyik fellebbezési tanácsa három kérdést terjesztett a Bővített Fellebbezési Tanács elé ki nem nyilvánított disclaimerok engedélyezhetőségével kapcsolatban. Az ügy egy olyan fellebbezésen alapszik, amelyet a felszólalási osztály döntése ellen nyújtottak be. Ez a döntés a foszforeszkáló organometallikus vegyületekre vonatkozó, EP 1 933 395 sz. európai szabadalom módosított formában való fenntartására vonatkozott.

A felszólalási eljárás alatt a szabadalom tulajdonosai, a *University of Southern California* és a *Trustees of Princeton University* az igénypontokkal kapcsolatban számos kérelmet nyújtottak be, amelyek közül egyesek „ki nem nyilvánított disclaimereket” vittek be az igénypontokba annak érdekében, hogy megszüntessék a technika állásához tartozó olyan dokumentumok újdonságrontó hatását, amelyeket „véletlen ellentartásoknak” tekintettek. Végül az igénypontok, amelyek kapcsán a felszólalási tanács úgy döntött, hogy a szabadalmat fenntartja, nem tartalmaztak ki nem nyilvánított disclaimereket. A fellebbezési eljárásban azonban a szabadalomtulajdonosok azt kérték, hogy a szabadalmat a felszólalási eljárás alatt benyújtott korábbi igénypontkérelmek alapján tartsák fenn, amely igénypontok viszont tartalmaztak ki nem nyilvánított disclaimereket. Az e kérelmek feletti döntés szükségessége miatt a fellebbezési tanács úgy gondolta, hogy a ki nem nyilvánított disclaimerek engedélyezhetőségével kapcsolatban további kérdések megválaszolása vált szükségessé, és ezért úgy döntött, hogy kérdéseket intéz a Bővített Fellebbezési Tanácshoz.

Ki nem nyilvánítottnak minősül egy olyan disclaimer, amelyet nem nyilvánítottak ki a benyújtott bejelentésben. A ki nem nyilvánított disclaimerek engedélyezhetőségével korábban a Bővített Fellebbezési Tanács a G 1/03 és a G 2/03 döntésben foglalkozott, és a G 1/03 döntés 2.1 válasza szerint egy ki nem nyilvánított disclaimer engedélyezhető annak érdekében, hogy

- visszaállítsák az újdonságot egy olyan dokumentumhoz viszonyítva, amelyet az Európai Szabadalmi Egyezmény (ESZE) 54(3) cikke alapján idéztek (csak újdonságrontó hivatkozás);
- visszaállítsák az újdonságot egy véletlen ellentartáshoz viszonyítva; véletlen egy olyan ellentartás, amely nem vonatkozik az igényelt találmányra és attól távoli, így egy a szakmában járatos szakember sohasem vette volna figyelembe a találmány kidolgozásakor; vagy
- lemondjanak olyan tárgyról, amely nem technikai okok (például kezelési mód) miatt van kizárva a szabadalmazhatóságból.

Egy következő, G 2/10 döntésében a fellebbezési tanács megállapította, hogy amikor az ESZE 123(2) cikke szerint határozzák meg kinyilvánított disclaimerek engedélyezhetőségét, azt a próbát kell alkalmazni, hogy vajon a szakember, általános tudását használva, az igénypont megmaradó tárgyát a benyújtott bejelentésben kifejezetten vagy fenntartás nélkül, de közvetlenül és egyértelműen kinyilvánítottnak tekintené-e (a G 2/10 döntés indokolása 4.5.4 pontjának második bekezdése).

Míg a G 2/10 ügyben hivatkozott kérdés *kinyilvánított* disclaimerekre vonatkozott, a fellebbezési tanács a T 437/14 ügyben azt állapította meg, hogy a G 2/10 ügyből levont következtetés szerint a fenti próba az „arany mérték” annak megállapításakor, hogy *bármilyen* módosítás megfelel-e az ESZE 123(2) cikke szerinti követelménynek. A tanács megjegyezte továbbá, hogy ha az arany mérték az egyetlen olyan próba, amelyet alkalmazni kell módosítások engedélyezhetőségének meghatározásakor [ESZE 123(2) cikk], akkor úgy tűnik, hogy

nem marad lehetőség a G 1/03 döntés 2.1 válaszában meghatározott, ki nem nyilvánított disclaimerek kivételként való kezelésére.

Ennek fényében a fellebbezési tanács a T 437/14 ügyben arra a következtetésre jutott, hogy további tisztázásra van szükség a ki nem nyilvánított disclaimerek megítélésakor, és ezért a következő kérdéseket intézte a Bővített Fellebbezési Tanácshoz.

Az ESZE 123(2) cikke szerint a nyilvánított disclaimerek engedélyezhetőségével kapcsolatban a G 2/10 ügyben említett mérték – vagyis az, hogy egy szakember az általános tudását használva azt a tárgyat, amely az igénypontban marad a disclaimer beiktatása után a benyújtott bejelentésben, kifejezetten vagy fenntartás nélkül, de közvetlenül és egyértelműen nyilvánítottnak tekintené-e – a ki nem nyilvánított disclaimereket tartalmazó igénypontokra is alkalmazhatónak tekinthető-e?

Ha a válasz az 1. kérdésre igenlő, a G 1/03 döntéstől el lehet-e tekinteni a 2.1 válaszban meghatározott, ki nem nyilvánított disclaimerekre vonatkozó kivételek vonatkozásában?

Ha a válasz a 2. kérdésre nemleges, vagyis ha a G 1/03 döntés 2.1 válaszában meghatározott, ki nem nyilvánított disclaimerekre vonatkozó kivételek alkalmazhatók a G 2/10 döntésben hivatkozott mérték mellett, ezekre a kivételekre tekintettel lehet-e ezt a mértéket módosítani?

Nézzük most még meg, hogy ezek a kérdések mit jelentenek a gyakorlatban. A tanács T 437/14 döntésére tekintettel a legtöbb ki nem nyilvánított disclaimer nem lenne engedélyezhető, ha a G 2/10 döntés arany mértékét kell alkalmazni valamennyi módosítás vonatkozásában (vagyis ideértve a ki nem nyilvánított disclaimerek beiktatását is). Lehetséges azonban, hogy a Bővített Fellebbezési Tanács egyetért a G 2/10 döntés olyan értelmezésével, amely összeegyeztethető a G 1/03 és G 2/03 döntésben lefektetett elvekkel, úgyhogy ezek az elvek továbbra is alkalmazhatók maradhatnak.

Az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala

Az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalánál (EU Intellectual Property Office, EUIPO) benyújtott védjegybejelentések esetében 2017. október 1-jén a „grafikai ábrázolhatóság” helyébe a „világosság és pontosság” (clarity and precision) lép. Elméletben ez könnyebbé teszi a nem hagyományos védjegyek, így a hang- és illatvédjegyek oltalmát.

Az Európai Unió Törvényszéke

A) Az Európai Unió Törvényszéke (General Court of the European Union, GC) úgy döntött, hogy akik skót whiskyt vásárolnak, nem különleges emberek, legalábbis amikor a védjegy törvény szempontjából ítélik meg őket.

Az ügy előzménye, hogy a *Speciality Drinks Ltd.* (Drinks) az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalánál a 33. áruosztályban lajstromoztatni kívánta a CLAN védjegyet. A *William*

Grant & Sons Ltd. (Grant) felszólalt a lajstromozás ellen azon az alapon, hogy a 33. áruosztályban már van egy CLAN MACGREGOR európai uniós védjegye. A Grant álláspontja szerint a két védjegy között fennállt az összetévesztés valószínűsége, és ennek megfelelően a Drinks lajstromozási kérelmét el kell utasítani.

Az EUIPO felszólalási osztálya a Grantnak adott igazat, és ugyanezt tette az EUIPO első fellebbezési tanácsa is. Ezután a Drinks a GC-nél nyújtott be fellebbezést, azzal érvelve, hogy a skót whisky nem olyan, mint a többi alkoholos ital. Ezért ha annak vizsgálatakor, hogy felmerülne-e az összetévesztés valószínűsége, az „átlagfogyasztó-próbát” használják, a Grant állítása szerint a skót whisky fogyasztója kényesebb és felismerőbb természetű.

Az EUIPO álláspontja, amellyel a GC egyetértett, az volt, hogy az alkohol általában mindennapi árucikk, amelyet egyéb mindennapi árukkal együtt széles fogyasztói körben árusítanak. Vannak azonban ezeknek az alkoholos italoknak alkategóriái, ideértve a skót whisky alkategóriáit is, amelyekkel – magas árak és ritkaságuk következtében – kifinomult ízlésű fogyasztókat vagy gyűjtőket céloznak meg. Ezek az egyének azt kívánják, hogy az egyéni termék részleteire több figyelmet fordítsanak. Ez azonban nem áll a skót whiskyre mint egész italkategóriára, amely nem tekinthető ilyen különleges italnak.

A GC egyetértett az EUIPO első fellebbezési tanácsával, és megállapította, hogy a Drinks elmulasztotta bizonyítani, hogy a vitatott védjegyek tárgyát képező italok olyan alkategóriába tartoznak, amely fogyasztóitól részletekre is kiterjedő, nagyobb figyelmet igényel.

A GC azonban megjegyezte, hogy a „Macgregor” szó jelenléte a korábbi védjegyben kismértékű hasonlóságot eredményezett, szemben az első fellebbezési tanács által megállapított „átlagos” mértékkel. Ez a hozzáadott szó, amely több betűt és szótagot tartalmaz, mint a „Clan” szó, azt okozta, hogy a GC csupán kismértékű vizuális és fonetikai hasonlóságot tudott megállapítani.

A bíróság azonban végül ugyanarra a következtetésre jutott, mint az EUIPO. Miután kismértékű hasonlóságot állapított meg, a bíróság azt vizsgálta, hogy ez végül befolyásolta-e az EUIPO általi eredeti elutasítást. A GC szerint nem ez volt a helyzet, és megállapította, hogy még mindig fennáll az összetévesztés valószínűsége. Ennek felmérésekor a GC áttekintette az átlagfogyasztó természetét. Az átlagfogyasztó észszerűen jól informált, észszerűen figyelmes és körültekintő, azonban – és ez döntő fontosságú az értékelésnél – a különböző megjelölésekről csupán tökéletlen képet tart meg.

Ha viszont mindezeket a szempontokat – a skót whisky általános értékesítés tárgya; az érintett közönség figyelmi szintje; a jelzések fogalmi hasonlóságának mértéke; és az átlagfogyasztóra vonatkozó esetjog – figyelembe vesszük, elegendő okkal lehet arra számítani, hogy a két jelzés között összetévesztés fordulhat elő.

Mindezek alapján a GC elutasította a Drinks fellebbezését.

A GC döntése a védjegyjogban régóta fennálló elvek újbóli megállapítása. Az „átlagfogyasztó” általánosan elfogadott olyan standardként, amelyhez viszonyítva kell megállapítani az összetévesztés valószínűségét. A GC elfogadta ezt a standardot, és megállapította, hogy

még olyankor is, amikor egy terméket széles körben terjesztenek, e terméknek lehetnek olyan alkategóriái, amelyeket „különlegesnek” tekintenek. Ahol ilyen kategória létezik, annak a sajátos természete megváltoztatja a termék által megcélzott érdekelt közönséget. Egy különleges csoporton belüli átlagfogyasztók, például a „whiskyértők”, feltételezhetően nagyobb figyelmet fordítanak egy whiskytermék részletesebb tulajdonságaira. Ahhoz azonban, hogy ilyen érvelésre támaszkodhasson, annak a félnek, aki termékét különlegesként kívánja kategorizálni, ezt bizonyítani kell a bíróságnak vagy első fokon az EUIPO-nak.

B) Az *El Corte Inglés SA v. EU Intellectual Property Office* (EUIPO)-ügyben a GC 2016. október 27-én kelt döntésében megerősítette az EUIPO fellebbezési tanácsának döntését, amellyel engedélyezte a THE ENGLISH CUT védjegy lajstromozását.

Az ügy előzménye, hogy a spanyol *The English Cut, SL* (Cut) vállalat az EUIPO-nál 2010. február 9-én kérelmezte a THE ENGLISH CUT (az angol szabás) európai szóvédjegy lajstromozását a 25. áruosztályban ruházati cikkekre, lábbelikre és fejdédkre, kivéve az öltönyöket, nadrágokat és zakókat.

A jól ismert *El Corte Inglés* (Corte Inglés) spanyol áruházlánc a 207/2009 sz. uniós védjegyrendelet 8(1)(b) és 8(5) cikke alapján felszólalt a védjegy lajstromozása ellen, és hivatkozott egyrészt 166 450 sz. EL CORTE INGLÉS spanyol szóvédjegyére, amely a 25. áruosztályban lábbelikre vonatzik, valamint két európai ábrás EL CORTE INGLÉS védjegyére, amelyek a 25. áruosztályban többek között ruházati cikkekre, lábbelikre és védősisakokra vonatkoznak, másrészt hirdetési és üzletvezetési szolgáltatásokra a 35. áruosztályban.

Az EUIPO felszólalási osztálya elutasította a felszólalást. Ezt követően az El Corte Inglés az EUIPO-nál fellebbezést nyújtott be, hivatkozva a védjegyrendelet 8(1)(b) és 8(5) cikkének a megsértésére.

Az EUIPO első fellebbezési tanácsa elutasította a fellebbezést az alábbi okokra hivatkozva:

- A 8(1)(b) cikket a bejelentő nem sértette meg, mert nem állt fenn a védjegyek összetévesztésének a valószínűsége.
- A 8(5) cikk kapcsán a tanács szerint nem állt fenn jogsérelem, mert bár a hivatkozott korábbi védjegyek jól ismertek voltak az áruházak területén, az El Corte Inglés nem nyújtott be elegendő bizonyítékot annak alátámasztására, hogy hírneve károsodhatna.

Ezután az El Corte Inglés a GC-nél nyújtott be fellebbezést, ahol a védjegyrendelet azonos cikkeinek sérelmére hivatkozott.

A GC 2014. október 15-én elutasította a fellebbező fél valamennyi érvét, és megerősítette a tanács döntését. A GC különösen a 8(5) cikkre vonatkozó hivatkozást utasította el, azzal érvelve, hogy a védjegyek nem voltak sem azonosak, sem hasonlóak, és ezért nem volt szükség annak elemzésére, hogy a lajstromoztatni kívánt védjegy károsította-e a korábbi védjegyek jól ismert jellegét.

Az El Corte Inglés ezután az Európai Unió Bíróságához (Court of Justice of the European Union, CJEU) fordult, kérve, hogy semmisítse meg a GC döntését.

A CJEU 2015. december 10-én megállapította, hogy a GC döntése részben érvénytelen. A CJEU

- szerint a GC döntése jogilag hibás volt a 8(5) cikk alkalmazásának elutasítása miatt; és
- a GC döntésének felülvizsgálatát kérte, különösen azzal kapcsolatban, hogy az ütköző védjegyek hasonlóságának szintje elegendő volt-e kapcsolat létrehozására, figyelembe véve a korábbi védjegyek jól ismert jellegét.

Ezek után a GC 2016. október 27-én új döntést hozott, ismét megerősítve az EUIPO döntését. A GC módosította korábbi álláspontját a 8(5) cikkel kapcsolatban, és megállapította, hogy ez a cikk nem kívánja összetévesztés valószínűségének a fennforgását. Valójában az érintett közönségnek csak azt kell megállapítania, hogy kapcsolat áll fenn az ütköző védjegyek között (de nem kell a védjegyeket összetévesztenie).

A GC döntése elismerte, hogy az El Corte Inglés védjegyei jól ismertek az áruházszektorban, sőt azt is megállapította, hogy a védjegyek fogalmilag hasonlóak; ez a hasonlóság azonban gyenge, és ezért közvetlenül nem vezetné a fogyasztókat annak megállapítására, hogy kapcsolat van a védjegyek között. A fogyasztók csak akkor jutnának ilyen kapcsolat megállapítására, ha szellemi kísérlet tennének a védjegyek általános elemének a lefordítására angolról spanyolra és viszont.

Így a GC arra a következtetésre jutott, hogy – mivel a védjegyek közötti fogalmi hasonlóság csekély volt – annak a valószínűsége is csekély, hogy a vonatkozó közönség kapcsolatot állapítana meg. A GC továbbá azt is megállapította, hogy bár a korábbi védjegyek jól ismertek voltak Spanyolországban az áruházszektorban, nem voltak „kivételesen” jól ismertek. Ezért a kérelmezőnek azt kellett volna bizonyítania, hogy hírneve vagy korábbi védjegyeinek a megkülönböztetőképessége valódi vagy lehetséges kárt szenvedett.

A fentiek alapján a GC elutasította a keresetet, megerősítve, hogy a lajstromoztatni kívánt THE ENGLISH CUT védjegy nem károsította a korábbi EL CORTE INGLÉS védjegy jól ismert jellegét. Ezért a védjegyek együtt élhetnek a spanyol és az európai piacon.

C) A *Materis Paints Italia SpA* kérelmet nyújtott be a *CALCILITE* szóvédjegy európai uniós lajstromozása iránt festékekre, lakkokra, tartósítószerre és természetes gyantákra a 2. áruosztályban, továbbá dekoratív vakolóanyagokra a 19. áruosztályban. Annak ellenére, hogy

a bejelentés ellen felszólalt az *Alpha Calcit Füllstoffgesellschaft mbH* (Alpha), a CALCILITE védjegyet 2012-ben lajstromozták európai uniós védjegyként.

Az Alpha az EUIPO törlési osztályánál kérelmet nyújtott be a CALCILITE védjegy törlése iránt. Az Alpha a saját korábbi európai uniós CALCILIT szóvédjegyére hivatkozott, amelyet kristályos kalcium-karbonát építési töltőanyagra (crystalline calcium carbonate filler, CCCF) lajstromoztatott az 1. áruosztályban, és a márvány különböző alakjaira a 19. áruosztályban. A törlési osztály felhívta az Alphát a használat igazolására, majd elutasította az Alpha törlési keresetét, mert nem talált hasonlóságot a védjegyek és a megfelelő áruk között.

Az Alpha e döntés ellen fellebbezést nyújtott be, amelyet azonban az EUIPO fellebbezési tanácsa elutasított. Ez ellen az Alpha a GC-nél nyújtott be fellebbezést, amelyben arra hivatkozott, hogy a fellebbezési tanácsnak az a megállapítása, amely szerint nem volt hasonlóság a megtámadott CALCILITE védjegy által védett CCCF (1. áruosztály) és a 2. és 19. áruosztályba tartozó áruk között, hibás volt. A CCCF-et általában töltőanyagként használják építési termékek készítésekor. Az Alpha érvelése szerint fennáll a közönség általi összetevésztés nagyfokú veszélye, ha CALCILIT, illetve CALCILITE védjeggyel ellátott ipari termékek egyidjeűleg vásárolhatók.

Amikor az EUIPO a CCCF-et nyers természetes gyantákkal hasonlította össze, az Alpha azzal érvelt, hogy ezek az áruk hasonlóak, amennyiben egymást kiegészítik, és ugyanarra a célra szolgálnak (mindkettőt ragasztóanyagok gyártására is használták), és ennek következtében azonos vásárlóknak is szánják őket. Végül az Alpha azzal érvelt, hogy a korábbi CALCILIT védjegy átlagos megkülönböztető jellegére tekintettel a védjegyek közötti kimondott hasonlóság és az áruk közötti világos megfelelés az összetevésztés erős valószínűségét idézte elő.

Az EUIPO elutasította azt az állítást, hogy a CCCF és a 2. áruosztály egyéb termékei hasonló jellegűek lennének. Megállapította, hogy bár a CCCF-et különböző termékekben használják, az önmagában nem késztermék. Emellett az áruk szándékolt felhasználási céljuk terén is különböznek, minthogy a CCCF-et rendszerint egyéb áruk előállítására használják, míg a 2. áruosztály egyéb termékeit a véghasználók általában dekorációs célokra vásárolják.

Az EUIPO arra is rámutatott, hogy az Alpha az adminisztratív eljárásban elismerte, hogy a CCCF nyersanyag, ami megfelel a valóságnak. Ebből viszont az következik, hogy a CCCF nem hasonlít a megtámadott védjegy által fedett árukhoz, mert az utóbbiakat végfogyasztók számára árusítják. A hivatal utalt az Európai Unió bíróságainak az esetjogára, amely szerint az a tény, hogy egy terméket egy másiknak a gyártására használnak, nem elegendő ok arra, hogy azokat hasonló termékeknek tekintsék.

A GC elutasította az Alpha fellebbezését a 19. áruosztály vonatkozásában, mert az Alpha nem tudta bizonyítani a CALCILIT védjegy tényleges használatát ilyen árukon. Továbbá a GC egyetértett az EUIPO-val abban, hogy nem volt hasonlóság a CCCF termék és a nyers

természetes gyanták (amelyek nem voltak versengő vagy hasonló termékek) között, sem a CCCF és a díszítő vakolóanyagok között, amelyeknek eltérő a jellege, a funkciója és a felhasználási módja, és nem azonos a vásárlóközönségük sem. A GC ezért elutasította a fellebbezést ezen áruk vonatkozásában is.

A GC azonban megállapította, hogy hatálytalanítani kell a fellebbezési tanács döntését a CALCILITE védjegykérelem 2. áruosztályba tartozó festékeivel, lakkjaival és tartósítószerivel kapcsolatban, mert azok valójában a CCCF-hez hasonló áruk, aminek következtében a két védjegy között fennáll az összetévesztés valószínűsége. A GC azt is megállapította, hogy az EUIPO elmulasztotta azonosítani a vonatkozó közönséget ilyen célra (szakembereket az ipari szektorban), és nem vette figyelembe azt a tényt, hogy a szakemberek festékeket vagy egyéb fedőanyagokat a legnagyobb valószínűség szerint azért vásárolnak, hogy késztermékeiket vonják be, és ekkor zavarba jöhetnek a CALCILITE védjeggyel ellátott áruk eredetével kapcsolatban.

A Google szabadalmi szolgáltatása

A „Google Patents”, a Google vállalat 2006 végén megindított szabadalomkutatási szolgáltatása újabb 11 ország szabadalmaira terjesztette ki kutatásainak területét: Belgium, Dánia, Dél-Korea, Egyesült Királyság, Finnország, Franciaország, Hollandia, Japán, Luxemburg, Oroszország és Spanyolország.

Mostanáig a Google Patents a következő országok és intézmények szabadalmaira terjesztette ki kutatásait: Amerikai Egyesült Államok, Európai Szabadalmi Hivatal, Kanada, Kína, Németország és a Szellemi Tulajdon Világszervezete. A 11 új ország hozzáadásával most a felhasználók 17 szabadalmi hivatal vagy intézmény több mint 87 millió szabadalmában végezhetnek kutatást.

Hollandia

A Chanel és a Coty 2017. januárban megnyerte azt a pert, amelyet a jól ismert illatok utánzatait előállító holland illatszergyártó Bargello ellen indítottak abból a célból, hogy leállítsák olyan illatok utánzatának az eladását, mint a Chanel „Chance” és „No. 5” illata, a Chloe „Love Chloe” és a Calvin Klein „Escape” illata. A döntést a Hágai Kerületi Bíróság hozta, amely megállapította, hogy illat-összehasonlítások alkalmazása védjegybitorlást képez, ha sérti az összehasonlító hirdetést tiltó rendelkezéseket. Az illatutánszatok jelenleg jól megélnék az iparban, de a most ismertetett ítéletnek köszönhetően az eredeti illatok gyártói ezentúl kedvezőbb helyzetben lesznek a bíróságok előtt.

A Bargello „hasonló illatú” parfümjeit úgy árusította, hogy kifejezett összehasonlítást végzett saját parfümje és egy jól ismert parfüm, például a Chanel No. 5 között. Emellett a Bargello saját hirdetése szerint 400-nál több kiváló minőségű parfümöt árusított, amelyek

összehasonlíthatók voltak jól ismert márkás parfümökkel. A Bargello hirdetése azt állította, hogy „az egyetlen különbség, amelyet a fogyasztók észre fognak venni, a pénztárcájukat érinti”.

A Chanel és a Coty azzal érvelt, hogy a Bargello tisztességtelen előnyt húzott jól ismert védjegyeik megkülönböztetőképességéből és hírnevéből. Keresetük szerint a Bargello azzal, hogy parfümjeit a Chanel és a Coty utánzataiként mutatja be, védjegyeik széles körű ismertségéből és hírnevéből húz hasznot anélkül, hogy ezért bármilyen pénzügyi ellenszolgáltatást nyújtana.

A Bargello elutasította ezeket az állításokat azzal érvelve, hogy mivel parfümjeit alapcsomagolásban adja el, amely nem emlékeztet a Chanel vagy a Coty parfümök csomagolására, nem követhet el bitorlást, mert a fogyasztók nem tévesztik össze a Bargello parfümjeit a Coty vagy a Chanel parfümjeivel, és utánzása miatt a felperesek semmiféle kárt nem szenvednek.

A bíróság megállapította, hogy a Coty és a Chanel védjegyei jól ismertek a hirdetés és az oltalom terén eszközölt folyamatos beruházások és erőfeszítések eredményeként. A bíróság úgy döntött, hogy ezeknek a védjegyeknek összehasonlító hirdetésekben való használata csak akkor engedhető meg, ha a használat kielégíti az Európai Unió 84/450 sz., az összehasonlító hirdetésekre vonatkozó irányelvében foglalt összes követelményt. Ennek megfelelően a Bargello nem mutathat be árukat vagy szolgáltatásokat védett védjegyet, illetve kereskedelmi nevet viselő áruk vagy szolgáltatások utánzataiként, illetve másolataiként. Ez a követelmény nem csupán hamisított árukra vonatkozik, hanem minden utánzatra vagy másolatra is. A bíróság szerint a Bargello hirdetéseit ütköztek ezekbe az előírásokba.

A bíróság azt is megállapította, hogy a Chanel és a Coty védjegyei szükségtelen mennyiségben szerepeltek a Bargello eladási gyakorlatában, amelyet összehasonlító hirdetésnek lehet minősíteni. A Chanel és a Coty védjegyei megkülönböztetőképességének és hírnevének fényében a bíróság arra következtetett, hogy a Bargello tisztességtelen előnyre tett szert ezeknek a védjegyeknek a megkülönböztető jellegéből és hírnevéből.

India

A) Az Indiai Szabadalmi Hivatal 2016. május 16-án módosította a szabadalmi törvény végrehajtási utasítását. A fontosabb változásokat az alábbiakban foglaljuk össze.

- Az első elővizsgálati végzés megválaszolására adott 12 hónapos határidő 6 hónapra csökken.
- Gyorsított vizsgálatot lehet kérni az előírt díj egyidejű befizetésével, ha Indiát jelölik meg nemzetközi kutatási hatóságként (International Search Authority, ISA) vagy nemzetközi elővizsgáló hatóságként (International Preliminary Examination Authority, IPEA), vagy ha a bejelentő új, akkor induló vállalat.

- A bejelentőnek jogában áll a nemzeti szakasz megindításának idején törölni igénypontokat. Ez a korábbi gyakorlathoz viszonyítva változást jelent, mert eddig erre nem volt lehetőség. Az új szabály szerint a bejelentő olyan igénypontokat törölhet, amelyek Indiában nem szabadalmazhatók, és ezáltal csökkentheti a további igénypontok után fizetendő díj összegét is.

B) Az Indiai Védjegy hivatal 2016. augusztus 1-jén közleményt tett közzé a lajstromozási bizonylatok elkészítési és kiadási eljárásának automatizálásáról. Ennek megfelelően a jelzett időponttól kezdve minden lajstromozási bizonylatot online állítanak elő, és azokat e-mailben küldik ki a bejelentőnek vagy meghatalmazott képviselőjének.

C) Az *Instagram* egy olyan számítógépes hálózati rendszer, amely jelentős népszerűsége tett szert a fiatalabb népesség körében; 2012-ben megszerezte egy másik számítógépes hálózati óriás, a *Facebook*. Növekvő népszerűsége miatt az Instagram fontosnak érezte, hogy nagyon alaposan védje saját védjegyét. Ennek megfelelően az elmúlt években egy sor felszólalást nyújtott be olyan védjegyek tulajdonosai ellen, amelyekben előfordul a „-gram” toldalék. Újabban az Instagram a *Microsoft* ellen is nyújtott be felszólalást, mert az kérelmezte az *ACTIONGRAM* védjegy lajstromozását, és ezt a védjegyet holografikus történetmesélő médiumában szándékozik használni, aminek révén az emberek a mindennapi életük mellé tudják állítani a holografikus tartalmat, ami által „vegyes valóság videót” (*Mixed Reality Capture*, *MRC*) hozhatnak létre. Teljesen világos, hogy ez alapvetően különbözik az Instagram céljától, vagyis képek saját felelőssége történő, nagybani megosztásától a világgal.

A védjegy jogban teljesen megalapozott elv, hogy nem lehet kizárólagosságot szerezni egy előtagra vagy egy toldalékra, mert arra van szükség, hogy a kérdéses védjegyet egészként értékeljék, és ha az egyik védjegy megtévesztően hasonlónak tűnik bármilyen módon – vizuálisan vagy fonetikusán – egy másikhoz, eredményesen lehet bitorlási pert indítani.

A jelen esetben az *INSTAGRAM* és az *ACTIONGRAM* védjegy teljesen eltérő. Az *INSTAGRAM* védjegy esetében azonban a közönséget megzavarhatja az a tény, hogy kapcsolat lehet a két védjegy között, és ezért az *ACTIONGRAM* védjegy nem volt lajstromozható az Egyesült Államok Szabadalmi és Védjegy hivatalánál. Másrészt azt is meg kell jegyezni, hogy a *Microsoft* az *ACTIONGRAM*-ot állandóan hirdeti saját termékeként, és ezért minimálisra csökkenti az összetévesztés lehetőségét. Továbbá azok a felhasználó csoportok, amelyekhez a két médiumplatform tartozik, különböznek: míg az *instagram*ot olyan egyének használják, akik szeretnek képeket megosztani, úgy tűnik, hogy az *Actiongram*ot kreatív emberek veszik igénybe, akik szeretik saját képzeletüket felhasználni egy új videó létrehozására. A fogyasztók (ebben az esetben a felhasználók) kifinomultsága fontos tényező, amelyet figyelembe kell venni, és az *Instagram*ot használó egyének azonnal tudni fogják, hogy különbség van a két védjegy között. Ezért nem áll fenn az összetévesztés valószínűsége.

Az Indiai Védjegy hivatal döntése 2017 első felében várható.

D) Indiában egy védjegyet akkor tekintenek jól ismertnek, ha azt egy illetékes bíróság elismerte, vagy pedig a hivatal vezetője számára elegendő bizonyítékot nyújtanak be annak

igazolására, hogy a védjegy elég jól ismert a védjegytvény 2(zg) cikkében leírt követelmények szerint. Egy jól ismertként elismert védjegyet azután lajstromoznak a jól ismert védjegyek lajstromában, és ezt követően az ilyen védjegy tulajdonosa meggátolhatja, hogy bárki használjon vagy lajstromoztasson azonos vagy megtévesztően hasonló védjegyet.

A német *KSB Aktiengesellschaft & Anr.* (KSB Aktiengesellschaft) és az indiai *KSB Pumps Limited* által birtokolt *ksb* védjegyet jól ismertnek nyilvánította a Delhi Felsőbíróság (Delhi High Court, DHC) a *KSB Aktiengesellschaft v. KSB Real Estate & Finance Private Limited* (KSB Real Estate)-ügyben. Ez a két vállalat 2014-ben védjegybitorlás miatt pert indított *Anil Agarwal* (Agarwal) ellen, akinek sikerült lajstromoztatnia a *kbs* védjegyet a 7. áruosztályban. Az alperes azt állította, hogy a *kbs* védjegy különbözik a *ksb* védjegytől, ezért nem lehet hivatkozni a fogyasztók megtévesztésére. Az alperes előadta továbbá, hogy ő csupán egyik szállítója volt egy kínai gyártónak, aki használta a *ksb* védjegyet. Végül azt is előadta az alperes, hogy a *kbs* védjeggyel árusított áruk csapágyak voltak, amelyek különböztek a felperes által *ksb* védjeggyel eladott áruktól.

G. S. Patel bíró megjegyezte, hogy a *ksb* védjegy jól ismert volt Indiában és nemzetközileg is, aminek következtében a DHC rendelkezése alapján ezt a védjegyet lajstromozni kell a jól ismert védjegyek lajstromában. A bíró azt is megállapította, hogy csekély különbség van a *kbs* és a *ksb* védjegy között, mert csupán a két utolsó betűjük van felcserélve; ezért nincs elegendő bizonyíték ahhoz, hogy az alperes ellentmondhasson a felperes bitorlási keresetének. A bíró megállapította továbbá, hogy ha az alperes csupán egy szállító volt, nem volt joga védjegybejelentést benyújtani, mert nem volt a *kbs* védjegy meghatalmazott/eredeti tulajdonosa, és ezért a védjegyet törölni kell a lajstromból. *Patel* bíró jól ismerte a védjegytvény árnyalatait is, ezért megállapította, hogy ha az alperes csapágyakkal foglalkozott, akkor a védjegyet a 12. áruosztályban kellett volna lajstromoztatnia, és nem a 7.-ben. Ezért a bíró úgy döntött, hogy a felperes jogosan vádolta az alperest bitorlással, és a felperes javára rendelt el ideiglenes intézkedést.

E) A *Toyota Motor Corp.* (Toyota), a *PRIUS*, *TOYOTA* és *INNOVA* védjegy tulajdonosa, védjegybitorlásáért beperelte a Delhiben működő, autóalkatrészeket gyártó *Prius Auto Industries*-t (Prius Auto). A DHC egyesbírája 2016. július 8-án kiadott végzése megtiltotta, hogy a Prius Auto gyártson, eladjon vagy használjon *PRIUS*, *TOYOTA* vagy *INNOVA* védjegyet feltüntető árukat. Emellett a bíróság a Prius Autót kártérítés fizetésére is kötelezte.

A Prius Auto a DHC tanácsánál 2016. december 23-án fellebbezett a döntés ellen. A felek meghallgatása után ez a bíróság a Prius Autónak adott igazat, megállapítva, hogy a „Prius” szó használata a Prius Auto által nem bitorolja a japán autógyártó védjegyeit.

A bíróság döntését azzal indokolta, hogy a Toyota 2001 óta van jelen az indiai piacon, de a Toyota gépkocsik vagy alkatrészek vásárlóit sohasem zavarta, hogy a Prius Auto *PRIUS* védjeggyel árusított alkatrészeket, és az elmúlt 10 évben senki nem panaszkodott emiatt a Toyotának.

A döntés elutasította a Toyotának azt az érvét is, hogy a Prius Auto előnyre tett volna szert a Toyota határon túli hírnevéből, mert az internet elterjedésének kezdetén, 2001-ben, a Toyota védjegyeinek még nem volt globális hírnevük.

Indonézia

A 2001. évi szabadalmi törvény rendelkezése szerint ha a bejelentő három egymást követő éven keresztül nem fizetett évdíjat, a szabadalmat érvénytelennek tekintették. A megfizetetlen évdíjak azonban az államnak megfizetendő tartozást képeztek, és ha a szabadalmas nem fizette meg, a szabadalmi hivatal rendszabályokat fogantatosított a tartozás behajtására. Ezért a szabadalomtulajdonosoknak kimondottan le kellett mondaniuk a lejárt szabadalmakról. Ugyanis ha nem fizették az évdíjakat, ez nem eredményezte a szabadalom megszűnését, viszont tartozásként egyre nőtt a szabadalmi hivatalnak fizetendő díj összege. Másrésről ez azt is jelentette, hogy az ilyen, díjfizetés hiánya megszűnt szabadalmakat három éven belül fel lehetett éleszteni az esedékes évdíjak megfizetésével.

2016. augusztus 26-án egy új törvény lépett hatályba, amely alapvetően megváltoztatta ezt a helyzetet: az évdíj határidőn belüli megfizetésének elmulasztása a szabadalom önműködő megszűnését eredményezi. Ezért a szabadalmi hivatal bejelentette, hogy a megfizetetlen évdíjakat 2016. december 30-ig meg kell fizetni. Ennek elmulasztása esetén a szabadalom önműködően megszűnt.

Izrael

Az Izraeli Védjegy hivatal 2017. januárban hozott döntést egy felszólalási ügyben, amelyben azt kellett megállapítania, hogy a *Yidiot Internet* (Yidiot) – amely a *Yediot Achronot* weboldal portálja – BIG DEAL védjegye lajstromozható-e annak ellenére, hogy a *H.A.D. Trading Ltd.* (HAD) felszólaló javára a hivatal 2009-ben már lajstromozott egy hasonló BIG DEAL védjegyet szintén a 35. áruosztályban játékokra, konyhai edényekre, gyerekruhákra és könyvekre. A bejelentő Yidiot 2011-ben nyújtott be védjegylajstromozási kérelmet az Izraeli Védjegy hivatalnál a 35. áruosztályban rendezvények árukkal való ellátásának elősegítésére interneten keresztül, de már 2010-ben lajstromoztatta a *BigDeal.co.il* doménnevet. A HAD a felszólalást 2009. augusztusban nyújtotta be.

A hivatalnak azt kellett eldöntenie, hogy a korábbi védjegyet jól ismertnek lehet-e tekinteni, és hogy fennáll-e az összetévesztés valószínűsége a HAD diszkontüzletei és az internet-portál között.

A felszólaló állításai

- A felszólaló nagybetűkkel lajstromoztatta a BIG DEAL szóvédjegyet, ami annyit jelent, hogy kizárólagos jogot szerzett ezekre a szavakra, tekintet nélkül azok stilizálására. Éveken keresztül használta a védjegyet és annak különböző stilizált logóit. Védjegye

jól ismert, azt cégével azonosítják, ezért a bejelentő védjegye az 1972. évi védjegy törvény 11(14) cikke alapján nem lajstromozható.

- A felszólaló a Big-Deal cégnevet évekig használta. A védjegyek megtévesztően hasonlóak, és fennáll az összetévesztés veszélye a védjegyek hangzásának vagy látványának összehasonlítása alapján. Ezért azt gondolja, hogy a közönség a bejelentő védjegyét össze fogja kapcsolni az ő védjegyeivel, amiből a bejelentő tisztességtelen kereskedelmi haszonra tenne szert. Ezért felszólalását a védjegy törvény 11(9), 11(6) és 12. cikkére is alapozza.
- A felszólaló továbbá tisztességtelen magatartással és az Izraeli Védjegy hivatal becsapásával is vádolja a bejelentőt, mert utóbbi azt állította, hogy a felszólalónak csupán egyetlen üzlete van Jeruzsálemben, jóllehet a felszólaló országos üzlethálózattal rendelkezik.
- Végül a felszólaló azt is állítja, hogy a lajstromozás ütközne a védjegy törvény 11(5) szakaszába, mert közérdeket sért.

A bejelentő állításai

- A bejelentő 2013. október 27-én nyújtotta be ellennyilatkozatát. Ebben kifejti, hogy védjegye kellő mértékben eltér a felszólaló védjegyétől, és hogy a felszólalást el kell utasítani. A felszólaló védjegye zárt árulistára vonatkozik, és nem ismer a felszólaló által állított további tevékenységeket. A felszólaló védjegye a törvény értelmében nem tekinthető jól ismertnek, és ezért nem nyújt a felszólaló számára oltalmat a felsorolaktól eltérő áruosztályokra és árukra.
- A bejelentő azt állítja, hogy jóhiszeműen választotta meg védjegyét, a felszólaló védjegyének előzetes ismerete nélkül. Amikor tudomást szerzett a felszólaló védjegyéről, először megkísérelt egyezsére jutni a felszólalóval, és csak azt követően nyújtotta be védjegybejelentését, hogy a felszólaló figyelmen kívül hagyta tárgyalási kísérletét.
- A felszólaló tudott az ő weboldaláról, de három éven keresztül nem vett róla tudomást, és csak akkor adott választ, amikor a hivatal érintkezésbe lépett vele, miután elfogadta a bejelentő védjegyét felszólalási célokra. Ennek megfelelően a bejelentő három éven keresztül élvezte a védjegy használatát a weboldalán, mielőtt a felszólalást 2013. augusztusban benyújtották.
- A bejelentő azt állítja, hogy beruházott a weboldalába és annak reklámozásába, és nem próbált ártani a felszólaló védjegyének. Egyébként az eladási csatornáknak és a fogyasztókban nincs átfedés.

A hivatali elbíráló döntése

- Ezután a hivatali elbíráló, *Yaara Shoshani Caspi* folytatott le vizsgálatot azzal kapcsolatban, hogy a felszólaló védjegye híres-e, és hogy a két védjegy hasonlósága zavart okoz-e.
- A felek érveinek meghallgatása és az általuk benyújtott bizonyítékok vizsgálata alapján arra a következtetésre jutott, hogy a felszólaló védjegye a törvény értelmében nem

híres, és a felszólaló nem bizonyította, hogy a bejelentő védjegye zavart okozna vagy az összetévesztés valószínűségét okozná. Ennek alapján úgy döntött, hogy a védjegyek egyidejűleg létezhetnek. Egyúttal a felszólalót 17 000 sékel költség megfizetésére kötelezte.

Japán

A) A Japán Szabadalmi Hivatal megkezdte a világon az első olyan szolgáltatás nyújtását, amelynek révén egyetlen forrásból szabadalomvizsgálati tájékoztatást lehet nyerni az öt legnagyobb szabadalmi hivatalnál és a Kanadai Szabadalmi Hivatalnál benyújtott szabadalmi bejelentések, továbbá a Szabadalmi Együtműködési Szerződés Genfi Irodájánál benyújtott nemzetközi szabadalmi bejelentések vizsgálatáról. Ezt a tájékoztatást könnyen meg lehet kapni ezen a szolgáltatáson keresztül, amely lehetővé teszi a felhasználók számára, hogy gyors betekintést nyerjenek az amerikai, a dél-koreai, az európai, a kanadai, a kínai és a PCT-bejelentések vizsgálati eljárásának állásába.

Aktainformációt olyan módon nyerhetünk, hogy a hivatal szabadalmi információs platformján kiválasztjuk a szabadalmak/használati minták megfelelő aktatájékoztató kérdését, és beütjük a japán vagy a külföldi szabadalmi bejelentés számát. Így megtekinthetjük a megfelelő szabadalomcsalád elővizsgálatára vonatkozó tájékoztatást.

Mindegyik szabadalmi hivatal megadta az aktainformáció angol fordítását, és így lehetőség van például arra, hogy angol nyelven is megtekintsük a kínai bejelentés elutasításának okait tartalmazó kínai értesítést.

B) 2016. augusztus 1-jétől kezdve könnyebbé vált a közös amerikai–japán szabadalmi bejelentések együttműködésen alapuló kutatása. Az ilyen jellegű kutatás világviszonylatban egy első kezdeményezés, ahol olyan találmányi bejelentésekkel kapcsolatban, amelyeket egyaránt benyújtanak az Egyesült Államokban és Japánban, majd az elővizsgálók mindkét országban kutatást végeznek, és első vizsgálati eredményeiket korán és azonos időszakban megosztják egymással.

Korábban arra volt szükség, hogy mind az Egyesült Államokban, mind Japánban megvárják a bejelentés 18 hónap eltelté utáni publikálását az első bejelentés benyújtását követően. Az új rendszer szerint az együttműködő kutatásra csak addig kell várni, amíg a második országban be nem nyújtották a bejelentést.

Ez a változás sokkal biztosabb jogszerzést tesz majd lehetővé, amely egyrészt korábbi, másrészt közelebb van az egyidejűséghez mindkét országban, és amely az amerikai és a japán elővizsgálók kutatási együttműködésének az eredményein alapszik.

C) A Japán Szabadalmi Hivatal 2012 óta 2016-ban a hatodik összejevetelt tartotta a dél-kelet-ázsiai (ASEAN) országok szabadalmi hivatalainak vezetőivel. Itt megtárgyalták, hogyan lehetne javítani Bruneiben, Indonéziában, Kambodzsában, Laoszban, Mianmarban

és Szingapúrban a szellemi tulajdon-védelmi rendszereket és azok működését, valamint az együttműködést a hivatalok között.

Különösen jelentős javulást sikerült elérni Japán és Indonézia vonatkozásában. Megegyeztetették, hogy a két hivatal kölcsönösen szabadalmi információt fog cserélni, és tájékoztatni fogják egymást az új szabadalmi bejelentésekről.

D) A *Suntory Holdings KK* (Suntory), amely szabadalommal rendelkezett egy alkoholmentes, kevés extraktumot tartalmazó és beállított pH-jú, sörízű italra, 2015. január 16-án a Tokiói Kerületi Bíróságnál pert indított az *Asahi Breweries, Ltd.* (Asahi) ellen, azt állítva, hogy a Dry Zero alkoholmentes sör gyártása és árusítása szabadalombitorlást jelent. A Suntory ideiglenes intézkedés elrendelését kérte a módosított szabadalmi törvény 100(1) és (2) cikke alapján a Dry Zero ital gyártása és eladása ellen.

A szabadalmi törvény 100. cikke a következő rendelkezéseket tartalmazza:

„(1) Egy szabadalmas vagy kizárólagos használati engedélyese felszólíthat egy olyan személyt, aki bitorolja vagy valószínűleg bitorolja a szabadalmi jogát vagy kizárólagos használati engedélyét, hogy szüntesse meg vagy gátolja meg az ilyen bitorlást.

(2) Az előző bekezdés szerinti kérelem benyújtója, vagyis a szabadalmas vagy a kizárólagos használati engedélyes kérhet olyan rendszabályokat, amelyek ahhoz szükségesek, hogy meggátolják az ilyen bitorlást.”

Az ügy előzménye, hogy az alkoholmentes sör japán piaca az utóbbi években megélénkült. A *Suntory Bier Limited*, amely a Suntory leányvállalata, birtokolta a legnagyobb részesedést a piacon híres All-Free italával (1. ábra) (egy alkoholmentes, sörízű ital kevés extraktummal és beállított pH-értékkel), amelyre a Suntory szabadalommal rendelkezett:

1. ábra

A Suntory a Tokiói Kerületi Bíróságnál pert indított, kérve az alkoholmentes, sörízű Dry Zero ital (2. ábra) gyártása és eladása megszüntetésének elrendelését.

2. ábra

A Dry Zerót az alperes Asahi gyártotta és árusította, amely az alkoholmentes sör piacán a második legnagyobb részesedéssel bír. A Suntory azt állította, hogy a Dry Zero a szabadalmi törvény 100(1) és (2) cikke alapján bitorolta az All-Free-szabadalmat.

Az All-Free-szabadalom egy „alkoholmentes, sörízű italra vonatkozott legalább 0,5 és legfeljebb 2,0 tömeg% teljes extraktumoldat térfogattal, legalább 3,0 és legfeljebb 4,5 pH-val és legfeljebb 0,5 g/100 ml cukortartalommal”.

Az Asahi nem tagadta, hogy termékei az All-Free-szabadalom műszaki oltalmi körébe esnek, azonban azt állította, hogy a szabadalmat meg kell semmisíteni, mert az:

- sértette a szabadalmi törvény alábbi cikkeit:
 - 36(6)(i) cikk (az alátámasztás követelménye);
 - 36(4)(i) (a találmány gyakorlatbavételének követelménye);
 - 17-2(3) cikk (a módosítás követelménye); és
 - 29-2 cikk (a tágabb oltalmi körű korábbi bejelentés követelménye); és
- nélküli a feltalálói tevékenységet a következők alapján:
 - az All-Free találmányt korábban már gyakorlatba vették;
 - a Double-Zerót korábban nyilvánosan gyakorlatba vették (a Double-Zero az Asahinak egy másik alkoholmentes söre);
 - a 3 717 471 sz. USA-beli szabadalom.

A Tokiói Kerületi Bíróság úgy döntött, hogy csupán azt kell vizsgálni, hogy a szabadalom az All-Free és a Double-Zero ital korábbi gyakorlatbavétele miatt nélküli-e a feltalálói tevékenységet, és ezzel kapcsolatban a következő megállapításokat tette.

Mint ahogy a Suntory 2010. augusztus 3-án, vagyis a szabadalom elsőbbségi időpontja előtt kezdte árusítani az All-Free italt, nem volt nehéz megállapítani annak alkotórészeit. Ezért az All-Free terméket Japánban a szabadalmi törvény 29(1)(ii) cikke alapján nyilvánosan gyakorlatba vett terméknek kellett tekinteni. Ennek fényében az Asahi azt állította, hogy az All-Free italra nem kellett volna szabadalmat engedélyezni, mert annak összetételét könnyen meg lehetett állapítani a nyilvánosan gyakorlatba vett találmány alapján.

Az All-Free-szabadalom és a nyilvánosan gyakorlatba vett találmány összetétele azonos volt, kivéve az extraktumoldat térfogatát:

- a szabadalmazott összetétel 0,5 tömeg% és 2,0 tömeg% között tartalmazott extraktumoldatot;
- a nyilvánosan gyakorlatba vett találmány 0,39 tömeg% extraktumoldatot tartalmazott.

Ekkor a Suntory azt állította, hogy a szabadalom által megtestesített műszaki ötletek a következők voltak:

- az extraktumoldat teljes térfogata;
- a pH- és a cukorparaméterek; és
- az íz és a savasság helyes értéke közötti összefüggés.

A szabadalom elsőbbségének időpontjában a fogyasztók azon a véleményen voltak, hogy a nyilvánosan gyakorlatba vett találmány gyenge ízű (bár eladási számértékei ennek ellenére a legmagasabbak voltak Japánban az alkoholmentes sörök között). Ennek fényében nyilvánvaló volt, hogy:

- az ipar felismerte, hogy a nyilvánosan gyakorlatba vett találmány íze kifogásolható volt; és
- ezt könnyen meg lehetett javítani egyszerűen azáltal, hogy az extraktumoldat térfogatát 0,39 tömeg%-ról 0,5 tömeg%-ra növelik, ami egy ösztönös lépés volt.

Ezért a szabadalmat egy szakember könnyen meg tudta valósítani.

A Suntory a következőket állította:

- az ízzel nem volt semmilyen probléma, mert a fogyasztók elégedettek voltak a nyilvánosan gyakorlatba vett találmánnyal;
- nem volt ösztönös az extraktumoldat teljes térfogatának beállítása az íz javítása érdekében;
- nehéz volt beállítani az extraktumoldat térfogatát, mert az All-Free ital alapkonceptiója a „három zéró” (vagyis a zéró alkohol, zéró kalória és zéró cukor) volt, és ezért a kulcsjellemző az extraktumoldat kis mennyisége volt; és
- az All-Free-szabadalom világosan megkülönböztethető volt, és a nyilvánosan gyakorlatba vett találmány alapján nem lehetett feltalálni; ezért kielégítette a feltalálói tevékenység küszöbértékének meghaladását előíró követelményt.

A fenti érvekkel kapcsolatban a bíróság a következőképpen döntött:

- A nyilvánosan gyakorlatba vett találmánynak a fogyasztók körében az volt a híre, hogy gyenge az íze; ennek következtében ösztönzés jelentkezett egy erősebb ízű alkoholmentes sör kifejlesztésére.
- Különböző extraktumoldatok hozzáadása az alkoholmentes sör ízének javítására jól ismert ipari eljárás volt. Emellett az extraktumoldat térfogatának beállítása ösztönös technika volt.

- Az All-Free ital „három zéró” elve azt jelentette, hogy extraktumoldata nem a cukron alapult. Ezért nem fogadható el a Suntorynak az az érve, hogy az extraktumoldat teljes térfogatának növelése tönkretenné ezt az elvet.
- Miként fentebb említettük, jól ismert ipari eljárás volt különböző extraktumoldatok hozzáadása az alkoholmentes sör ízének javítására. Ezért nem fogadható el az az érv, hogy az All-Free-szabadalmat nem lehetett feltalálni a nyilvánosan gyakorlatba vett találmány alapján.

Röviden, a bíróság megállapította, hogy szakember könnyen fel tudta találni az All-Free-szabadalmat, ezért azt szabadalommegsemmisítési tárgyalás alapján meg kell semmisíteni.

Ezután a bíróság rátért arra a kérdésre, hogy a találmány feltalálói tevékenységgel rendelkezett-e a nyilvánosan gyakorlatba vett Double-Zero-találmány ismeretében.

Az Asahi a Double-Zerót az All-Free-szabadalom elsőbbségi napjánál korábban kezdte árusítani, és azt Japánban nyilvánosan gyakorlatba vett találmánynak tekintették. Ennek alapján az Asahi azzal érvelt, hogy az All-Free szabadalmat nem kellett volna engedélyezni, mert az nélkülözötte a feltalálói tevékenységet.

Az All-Free-szabadalom szerinti ital és a Double-Zero ital azonos volt, kivéve a cukortartalmukat: az All-Free ital 100 milliliterenként legfeljebb 0,5 g cukrot tartalmazott, míg a Double-Zero ital cukortartalma 100 milliliterenként legfeljebb 0,9 g volt.

Ilyen vonatkozásban a Suntory azt állította, hogy lehetetlen volt a Double-Zero italnak csupán az extraktumoldat teljes térfogatát, a pH-ját és a cukorparaméterét vizsgálni annak érdekében, hogy azonosítsák a szabadalmazott italhoz viszonyított különbségeket. A bizonyítékok alapján azonban a bíróság azon a véleményen volt, hogy egyéb elemek vizsgálata szükségtelen ahhoz, hogy értékelni tudják a szabadalom kidolgozásához szükséges feltalálói tevékenységet.

A bíróság megállapította továbbá, hogy az All-Free-szabadalom szerinti ital és a Double-Zero ital közötti különbségeket egy szakember könnyen meg tudta állapítani.

Összegezve: a bíróság úgy döntött, hogy az All-Free-szabadalmat a Double-Zero ital ismeretében könnyen fel lehetett találni, és ezért a szabadalmat egy szabadalommegsemmisítési tárgyaláson meg kell semmisíteni.

A fentiek fényében a bíróság 2015. október 29-i döntésében arra a következtetésre jutott, hogy a Suntory nem gyakorolhatja szabadalmi jogait az Asahival szemben, mert kérelmeit a bíróság alaptalannak találta.

A Suntory a Tokiói Kerületi Bíróság döntése ellen 2015. november 12-én az Szellemtilajdon-védelmi Felsőbíróságnál nyújtott be fellebbezést.

Ellenintézkedésként az Asahi 2016. április 14-én a Japán Szabadalmi Hivatalnál megsemmisítési keresetet nyújtott be a Suntory szabadalma ellen.

2016. július 20-án arról adtak hírt, hogy a felsőbbíróság tanácsa alapján a felek békés meg egyezést kötöttek. Ennek alapján a Suntory visszavonta fellebbezését, és az Asahi a hivatalnál visszavonta megsemmisítési keresetét.

Továbbá arról is beszámoltak, hogy a megállapodás alapján az Asahi folytathatja a Dry Zero ital árusítását, ezért a Suntory nem fog semmilyen lépést tenni. Arról is beszámoltak, hogy a megállapodás egyéb részleteit bizalmasnak tekintik, és azokat nem közlik harmadik személyekkel. Ilyen vonatkozásban a felsőbbíróság tanácsa ismeretlen. Az általános vélemény azonban az, hogy a megállapodás kedvező az Asahira nézve a következő pontok alapján.

- A beszámoló világossá tette, hogy az Asahi minden korlátozás nélkül folytathatja az alkoholmentes sör piacán a Dry Zero árusítását anélkül, hogy licenccdíjat vagy egyéb ellenszolgáltatást kellene fizetnie a Suntorynak.
- Az Asahi a megállapodásról hivatalos sajtóközleményt adott ki, a Suntory azonban csupán ügyvédei útján adott ki nyilatkozatot.

Kanada

Az Amerikai Szabadalmi és Védjegyhivatal, valamint az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala oltalmat biztosít a színekre egy mintában. A Kanadai Szellemtulajdon-védelmi Hivatal (Canadian Intellectual Property Office, CIPO) azonban húsz éven keresztül azon az állásponton volt, hogy a szín nem lehet egy minta lajstromozható jellemzője. Ez az álláspont megváltozott, amikor a CIPO 2016. január 16-án új gyakorlatra vonatkozó hirdetményt tett közzé, amelyben arról a megváltozott álláspontjáról tájékoztatott, hogy a szín a jellemzők kombinációjának olyan részét alkothatja, amely a mintát képezi. A szín önmagában nem tekinthető olyan elemnek, amely a minta meghatározásához tartozik.

A színt jellemzőként magában foglaló minta lajstromozásához a CIPO azt kívánja, hogy a leírás állapítsa meg: a szín a minta részét képezi. Színes rajzokat (vagy fényképeket) kell benyújtani papíron. A hivatal egy fekete-fehér változatot mutathat be adatbázisában, és a lajstromozási bizonylathoz is csatolhat fekete-fehér változatot.

A CIPO joggyakorlatának változása kedvezően érintheti a szellemi tulajdon birtokosait, mert lehetővé teszi számukra, hogy egy termékben a színt is védhessék. Például az alak mellett a szín lajstromozása is segítheti a bitorlás megállapítását, amikor a színek hasonlósága az alaknál nagyobb súllyal esik latba.

Kína

A) A Pekingi Szellemi Tulajdoni Bíróság belső különleges tanácsot hozott létre olyan adminisztratív peres ügyek számára, amelyek védjegybejelentések elutasításának a felülvizsgálatát végzik. A tanács kitézi a bírósági tárgyalás időpontját, és kiküldi a feleknek az idézéseket, majd gyorsított eljárásban, 45 napon belül hozza meg döntését. Ez az eljárás:

- nagymértékben javítja majd a bíróság hatékonyságát;
- lehetővé teszi, hogy a bírók megismerhessék egy ügy hátterét is; és
- a felek számára is kényelmesebb lesz.

B) Néha a jogtulajdonosok számára nehéz vagy teljesen lehetetlen kellően bizonyítani a bitorlást vagy az ilyen jogsértéssel okozott kár nagyságát. Az alábbi ügy azt bizonyítja, hogy Kínában a jogtulajdonosok hivatali bizonyítékot is felhasználhatnak ilyen célra.

Egy fonással és szövéssel úttörő módon foglalkozó vállalat három szabadalommal rendelkező számítógépes vezérléssel működő gyártásra (computer-aided manufacture, CAM) alkalmas textilgépeire. A cég kínai leányvállalata a szabadalmazott gépeket Kínában gyártotta és forgalmazta. Az üzlet jól jövedelmezett 2011-ig, amikor az eladások gyorsan csökkentek. 2012-ben a vállalat megállapította, hogy egy Taizhouban (Zhejiang tartomány) székelő gyár CAM textilgépeket gyárt és forgalmaz a vállalat szabadalmainak felhasználásával. Minthogy a vállalat nem akart ártani a végfelhasználóknak, egyetlen lehetősége az volt, hogy közvetlenül a taizhoui gyártó ellen indítson eljárást, azonban képtelen volt mintagépet szerezni közvetlenül a taizhoui gyártótól a bitorlás bizonyítékaként, mert a bitorló vállalat a gépeket gyártási vonalakon keresztül helyezte üzembe és csak nagy tételekben adta el.

A felperes vállalat a következő előzetes bizonyítékokat szerezte be:

- a taizhoui gyár katalógusát, amely részleteket tartalmazott a gépekről; és
- részleteket a gyár weboldaláról, amelyek arra engedtek következtetni, hogy a bitorló gépek versenyképes áron tudták helyettesíteni a felperes gépeit.

Miután a felperes a Taizhoui Közbenső Bíróságnál pert indított, arra kérte a bíróságot, hogy menjen el az alperes gyárába, és pecsételjen le egy mintagépet bitorlási elemzés céljára. A bíróság helyt adott a kérésnek: a bíró kiszállt a gyárba, hogy a helyszínen azonosítsa és lepecsételjen egy mintagépet. Az ezután sorra kerülő tárgyalás alkalmával mindkét fél elment az alperes gyárába, hogy megvizsgálja a mintagépet, és a bíró felügyelete alatt bitorlási elemzést végezzen.

A per megindítása után a felperes vállalat további online kutatást végzett, és megállapította, hogy az alperes 2012-ben a helyi kormányzattól a bitorló gépek alapján műszaki fejlesztési díj megítélését kérte. A felperes közölte ezt az információt a bírósággal, és kérte, hogy megkaphassa a helyi kormánytól az alperes díjkérelmező anyagát. A bíró a kormány irattárából hivatalos másolatot kapott az anyagról, amelyből megtudta, hogy az alperes milyen haszonra tett szert 2010 óta a bitorló gépekkel végzett termelésből. A vállalat ezt a bizonyítékot használta fel az őt ért kár kiszámítására.

A bíróság 2015-ben megállapította, hogy az alperes szabadalombitorlást követett el. Ezért elrendelte, hogy az alperes

- szüntesse meg a bitorlást, és
- fizessen 880 000 Rmb kártérítést a felperesnek, továbbá térítse meg a költségek arányos részét.

Az alperes e döntés ellen fellebbezést nyújtott be a Zhejiangi Felsőbíróságnál, amely azonban megerősítette az elsőfokú döntést.

C) A Seb SA (Seb) ételek olajjal való önműködő bevonására szolgáló szabadalma ellen az évek folyamán számos megsemmisítési keresetet nyújtottak be. A Szabadalmi Felülvizsgálá-

ti Tanács 2015. szeptemberi döntésében a találmányt úttörőnek minősítette, és fenntartotta a szabadalom érvényességét. Ez volt az első eset, hogy a tanács egy szabadalommegsemmisítési ügyben döntését sajátosan az úttörő technológia fogalmára alapozta.

Az ügy előzménye, hogy a Seb 2005-ben szabadalmi bejelentést nyújtott be a Kínai Szabadalmi Hivatalnál egy olyan serpenyőre, amely önműködően be tudja vonni az ételt olajjal. A szabadalmat a hivatal 2009-ben engedélyezte. Az *Actifry*-nak nevezett szabadalmazott termék forró levegőárammal felmelegíti az ételt, és egyidejűleg egy lapátot használ arra, hogy elkeverje az olajat az étellel – amely többnyire burgonyaszírom. A lapát forgása segít abban, hogy az étel egyenletesen melegedjen. A szabadalomtulajdonos a „száraz serpenyő” (dry fryer) kifejezést alkotta meg termékének leírására. A technika állásával összehasonlítva a serpenyő kevesebb olajat használ fel és hatékonyabb. A szabadalmazott serpenyő nagy sikert ért el a globális piacon, ahol az összesített eladások száma meghaladta a 7 millió egységet.

2009 óta számos kínai versenytárs próbálta használni a szabadalmat, ezért a Seb pereket indított, amelyekre válaszul 2015-ig hat megsemmisítési keresetet nyújtottak be a Szabadalmi Felülvizsgálati Tanácsnál, amely 2015 márciusában tartott tárgyalást a három legfrissebb megsemmisítési kereset ügyében.

A megsemmisítést kérelmezők 13 létező technológiára hivatkoztak, amelyek közül a legtöbb az 1960 és 1990 közötti évekből származik. E technológiák szerint levegőárammal elegytenek és különböző eljárásokkal keverik az élelmiszert az olajjal, így:

- forgó kosarat használnak, amelyek az olajba merül;
- finom olajcseppeket permeteznek az ételre; vagy
- az élelmiszert olajjal vonják be a melegítés előtt.

A felhozott anterioritások közül egyik sem ismertet olyan készüléket, amely az élelmiszert olajjal keveri és egyidejűleg egyenletesen forgatja a melegítési eljárás alatt. A megsemmisítést kérelmezők azt állították, hogy egy lapát használata az élelmiszernak olajjal való érintkeztetésére kézenfekvő megoldás (általános ismeret) volt.

Válaszként a Seb azzal érvelt, hogy a száraz serpenyő forradalmi műszaki megoldás a technika állásához viszonyítva. A műszaki hatást nem azzal érték el, hogy kombinálták a meglévő ismert megoldásokat – miként ezt a kérelmezők állították. A Seb azzal érvelt, hogy a szabadalom feltalálói tevékenységének értékelésekor a tanácsnak alaposan kell vizsgálnia az ismert technológiákat és a szabadalmazott műszaki megoldást, valamint az utóbbi által a technika állásához való hozzájárulást. A száraz sütési technológia úttörő megoldás összehasonlítva a korábbi sütési módszerekkel. A forró levegőáram közvetlen ráhatása az élelmiszernak meg tudja szárítani annak külső rétegét, miközben a keverőkészülék be tudja vonni vékony olajréteggel és forgatja azt, állandó és egyenletes melegítést idézve elő. A Seb azzal is érvelt, hogy a száraz sütés a hagyományos bemelegített sütés hatását éri el, azonban lényegesen kevesebb olajat használ és csekély szennyezést okoz, megoldva egy régóta

fennálló ipari problémát. A szabadalmazott termék népszerűsége és a technológia számos bitorlása bizonyítja a szabadalom értékét és feltalálói tevékenységét.

Az előadottak mérlegelése alapján a tanács megállapította, hogy a találmány úttörő jellelű a technika állásához viszonyítva, és fenntartotta a szabadalom érvényességét.

D) Az *Apple* 2017. január 20-án a Pekingi Szellemi Tulajdoni Bíróságnál beperelte az iPhone-modemet szállító *Qualcomm*ot egy royaltyfizetésekkel kapcsolatos vitában. Az *Apple* szerint a *Qualcomm* technológiájáért túl magas royaltyt kíván kapni, és royaltyt követel olyan technológiáért is, amit nem ő fejlesztett ki; ilyen az *Apple Touch ID* rendszere. Az *Apple* azt is állítja, hogy a *Qualcomm* törvénytelen rendszere alapján dollármilliárdokkal számlázott többet az indokoltnál. Ezért az *Apple* a perben majdnem 1 milliárd dollárnyi kártérítést követel.

Az *Apple* azzal is vádolta a *Qualcomm*ot, hogy közel egymilliárd dollárt tartott vissza kiskereskedelmi kifizetésekben, mert az *Apple* együttműködött a *Qualcomm*ot vizsgáló ügynökségekkel. A *Qualcomm* esküdszéki tárgyalást kért az ügyben.

A *Qualcomm*ot az amerikai Szövetségi Kereskedelmi Bizottság az *Apple* perindítása előtt éppen egy nappal perelte be versenyellenes magatartásért, mert csak olyan gyártóknak ad el alapsávprocesszorokat, amelyek elfogadják licencadási feltételeit, és nem ad licenciat versenytársaknak szabványon alapuló lényeges szabadalmaira. A bíróság azzal is vádolja a *Qualcomm*ot, hogy az *Apple*-nek csökkentett szabadalmi díjat ajánl egy olyan kizárólagos megegyezésben, amely öt éven keresztül meggátolja az *Apple*-t abban, hogy együttműködjön a *Qualcomm* versenytársaival.

A *Qualcomm* vezérigazgatója, *Don Rosenberg* így kommentálta az ügyet: „Az *Apple* perindítása kínai leányvállalata által része az *Apple* arra irányuló erőfeszítéseinek, hogy kevesebbet kelljen fizetnie a *Qualcomm* technológiájáért. Az *Apple*-nek olyan feltételeket ajánlottunk, amelyeket száznál több kínai vállalat elfogadott, míg az *Apple* még csak meg sem fontolta azokat.” *Rosenberg* hozzátette: „A *Qualcomm* kész megvédeni üzleti modelljét bárhol a világon. Büszkék vagyunk történelmünkre, amely azt bizonyítja, hogy találmányainkkal hozzájárultunk a mobil kommunikációs ekorendszer fejlődéséhez és sikeréhez.”

Kurdisztán

Nem általánosan ismert tény, hogy Irak védjegyjogi szempontból két részre oszlik: Irakra és Kurdisztánra. Kurdisztán Irak északi része.

2016 elején Kurdisztánban felfüggesztették a védjegybejelentések intézését, de az várható, hogy a Kurdisztáni Védjegy hivatal 2017 első felében ismét megkezdje rendes működését.

Az Iraki Védjegy hivatal Bagdadban, a Kurdisztáni Védjegy hivatal Erbilben van. A két hivatal egymástól függetlenül működik, tehát az egyik hivatalnál benyújtott védjegybejelentés nem válik önműködően érvényessé a másik hivatalban is.

Lettország

A lett kormány 2016. november 11-én nyújtotta be az egykamarás lett parlamentnek az Egységes Szabadalmi Bíróságra vonatkozó egyezmény és az annak észak-balti regionális divíziójára vonatkozó egyezmény (amelyet Svédország, Lettország, Litvánia és Észtország írt alá) ratifikálásához szükséges két törvénytervezetet, amelyeket a parlament felülvizsgálat céljából a külföldi ügyek bizottságához továbbított. A törvénytervezetek parlamenti felolvasása és jóváhagyása után azokat az elnökök is alá kell írnia ahhoz, hogy hatályba léphessenek. Ezt követően Lettországnak letétbe kell helyeznie az UPC-egyezmény ratifikációs okmányát az Európai Unió Tanácsának Általános Titkárságánál.

Moldova

Moldova Szellemi Tulajdoni Állami Ügynöksége 2015. november 1-jei hatállyal megállapodást kötött az Európai Szabadalmi Hivatallal európai szabadalmak moldovai érvényesítésére (validálására).

Validálási eljárás az ESZH előtt

A megállapodás értelmében európai szabadalmi bejelentéseket vagy azok alapján engedélyezett európai szabadalmakat a bejelentő kérésére lehet validálni Moldovában.

A validálási kérelmet az ESZH-nál az 2015. november 1-jén vagy azt követően benyújtott európai szabadalmi bejelentések kapcsán benyújtottnak tekintik, ha a bejelentő a bejelentési kérelmen kipipálja Moldovát, és ezzel jelzi szándékát, hogy megfizeti a Moldovára vonatkozó validálási díjat, amely 200 EUR.

A validálási díjat attól az időponttól számított 6 hónapon belül kell megfizetni, amelyen az Európai Szabadalmi Közlöny említi az európai kutatási jelentés publikálását. A validálási díjat további 2 hónapon belül 50%-os pótdíjjal be lehet fizetni.

Validálási eljárás a Szellemi Tulajdoni Állami Ügynökség előtt

A bejelentőnek az ügynökségnél az általa jóváhagyott nyomtatványra írt publikálási kérelmet kell benyújtania a következő iratokkal együtt:

- az európai szabadalmi bejelentés igénypontjainak román fordítása;
- az európai szabadalom leírásának román fordítása;
- felszólalási vagy korlátozási eljárás esetén be kell nyújtani a módosított európai szabadalmi leírás román fordítását is.

Egy publikált európai szabadalmi bejelentés ideiglenesen ugyanolyan oltalmat biztosít, mint egy publikált nemzeti szabadalmi bejelentés attól az időponttól kezdve, amikor a publikált európai szabadalmi bejelentés igénypontjainak román fordítását az ügynökség a köz számára hozzáférhetővé tette. A szabadalom tulajdonosának három hónapon belül be kell nyújtania az ügynökségnél a leírás román fordítását, és be kell fizetnie az előírt publikálási díjat attól az időponttól számítva, amikor az ESZH publikálja az európai szabadalom enge-

délyezését. A román fordítást érvényesen be lehet nyújtani további három hónapon belül is 100%-kal megemelt díj befizetése mellett.

A törvényes feltételek teljesítése esetén az ügynökségnek publikálnia kell a román fordítást, és be kell jegyeznie a validált európai szabadalmat a nemzeti szabadalmi lajstromba.

Kérésre az ügynökség az európai szabadalom validálási bizonylatát köteles kiadni, ha megfizetik az előírt díjat.

Az európai szabadalom megadásának az ESZH általi publikálását követő évtől kezdve a validált európai szabadalmak után az ügynökségnél évdíjat kell fizetni. E díj fizetésének elmulasztása esetén a szabadalmastól megvonják a szabadalomból eredő jogokat.

Egy validált európai szabadalom az ESZH általi engedélyezésének publikálásától kezdve Moldovában ugyanolyan jogokat biztosít, mint egy nemzeti szabadalom.

Németország

A) A Bundestag 2017. március 9-én jóváhagyott két törvénytervezetet, amelyek ahhoz szükségesek, hogy Németország ratifikálhassa az Egységes Szabadalmi Bíróságra vonatkozó egyezményt. Az egyik törvénytervezet ténylegesen fel fogja hatalmazni a Bundesratot (Szövetségi Tanács) az egyezmény ratifikálására, míg a másik módosítani fogja a német szabadalmi törvényt. A Bundestag március 9-én mindkét törvénytervezetet elfogadta második és harmadik olvasatban, és – miként az ülés jegyzőkönyveiből kiolvasható – valamennyi párt egyhangúan szavazott a törvénytervezetek elfogadása mellett.

A törvénytervezeteket ezután jóváhagyásra fel fogják terjeszteni a Bundesratnak. A hátralevő szükséges lépések a törvények hatálybalépéséhez a szövetségi kormány, vagyis a kancellár vagy az illetékes miniszter általi ellenjegyzés, majd a szövetségi elnök általi hitelesítés, és végül a törvények publikálása a hivatalos lapban.

B) A Szövetségi Szabadalmi Bíróság (Bundespatentgericht, BPG) egy újabb döntése azt mutatja, hogy egy európai uniós védjegy uniós jellege nem jelenti szükségszerűen azt, hogy azonos szintű oltalmat élvez az Európai Unió összes tagországában. Németországi felszólalási eljárásokban a BPG megállapította, hogy egy olyan korábbi európai uniós védjegy, amelyet szerzett megkülönböztetőképesség alapján lajstromoztak, Németországban, ahol a két védjegy ütközött, kisebb mértékű megkülönböztetőképességgel rendelkezett.

A vizsgált ügyben a felszólaló, az *Oxford University Press* (OUP) a Német Szabadalmi és Védjegyhivatalnál (Deutsches Patent und Markenamt, DPMA) a német OXFORD CLUB védjeggyel szemben nem volt eredményes felszólalásával, amelyet a saját korábbi OXFORD európai uniós védjegyére alapozott. A DPMA elutasította a felszólalást, jóllehet a korábbi védjegy által védett áruk részben azonosak vagy hasonlóak voltak a megtámadott védjegy által védett árukhoz. A hivatal azzal érvelt, hogy a korábbi OXFORD védjegy csupán csekély mértékű megkülönböztetőképességnek örvendett, és a felszólaló nem bizonyította a megkülönböztetőképességet fokozó széles körű használatot Németországban, mert az általa

benyújtott bizonyíték saját OXFORD UNIVERSITY PRESS védjegyének/kereskedelmi nevének a használatára vonatkozott. Az „Oxford” szónak a használata önmagában a publikálási hely jelöléseként nem volt védjegyhasználatnak minősíthető. A felszólaló által bizonyítékként használt forgalmi adatok és eladási számok nem tettek különbséget az „Oxford” és az „Oxford University Press” kifejezés használata között, és emellett csupán egyesült királyságbeli adatok voltak. A megkülönböztetőképesség csekély mértéke miatt a „club” szó hozzáadása miatt a hivatal a megtámadott védjegyet vizuálisan, hallásilag és fogalmilag kellően különbözőnek tekintette. Az „Oxford club” összefüggő kifejezésként fogható fel, és nem volt ok azt hinni, hogy a közönség csupán az „Oxford” elemre fog összpontosítani.

A felszólaló az elutasító hivatali döntés ellen a BGH-nál nyújtott be fellebbezést, azonban eredménytelenül. A BGH megerősítette, hogy az OXFORD védjegy csupán kismértékű megkülönböztetőképességgel rendelkezik. Önmagában a védjegy nem disztinktív, mert nagy angol egyetemi városként és számos kiadóvállalat székhelyeként ismert. Ezt az a tény is megerősítette, hogy a felszólaló által idézett európai uniós védjegyet, valamint egyéb európai uniós védjegyeket csupán szerzett megkülönböztetőképesség alapján lajstromoztak. A német esetjogban a szerzett megkülönböztetőképesség révén lajstromozott védjegyeket általában rendes megkülönböztetőképességűnek tekintik. Ebben az ügyben azonban a felszólaló nem tudta igazolni, hogy az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalának döntése olyan bizonyítékon alapult, amely a legtöbb európai tagállamban, különösen Németországban széles körű használatot igazolt volna. A felszólaló a felszólalási eljárásban nem nyújtott be olyan bizonyítékot, amely azt igazolta volna, hogy az OXFORD védjegy valójában rendes vagy akár nagyfokú megkülönböztetőképességgel rendelkezett a németországi használat folytán.

Korábbi döntéseivel szemben a BPG úgy határozott, hogy az a terület, amelyre vonatkozóan a felszólaló bizonyította, hogy védjegye fokozott mértékű megkülönböztetőképességet szerzett, nem a teljes Európai Unió, hanem csupán az a terület, ahol a két védjegy ütközött, vagyis ebben az esetben Németország volt. Bár az Európai Unió Bíróságának 2015. szeptember 3-i Impulse-döntéséből arra lehet következtetni, hogy a fokozott megkülönböztetőképesség/hírnév igazolására elegendő, ha a közönség egy kereskedelmileg jelentős része ismeri a védjegyet, azonban a védjegy széles körű használata és ismertségi szintje csupán más európai uniós országokban nem elegendő. A BPG megerősítette, hogy a benyújtott bizonyítékok nem támasztották alá Németországban a fokozott mértékű megkülönböztetőképességet, és ezen az alapon megerősítette a DPMA döntését, amellyel elutasította az OUP felszólalását.

C) A Müncheni Kerületi Fellebbezési Bíróság 2016. szeptemberi döntésében egy jól ismert helyzeti védjegynek tulajdonítható oltalmi körrel ítélt. Az ügy része a két német sportszergyártó, az *Adidas* és a *Puma* közötti versengésnek. Ezúttal a vita az Adidas híres három párhuzamos csíkjára összpontosult. Az Adidas beperelte versenytársát, mert az állítólag bitorolta sportcipőkön három csíkból álló európai helyzeti védjegyet:

A védjegy leírása a következő: „A védjegy lábbeliken alkalmazott három párhuzamos, egyenlő távolságban elhelyezett csíkból áll, amelyek a lábbeli felső részén a cipőfűzők és a talp között vannak elhelyezve.”

Az Adidas véleménye szerint a Puma bitorolta európai uniós védjegyét olyan sportcipők eladásával, amelyekben a védjegy szintén három csíkból áll, még ha – ellentétben az Adidas mintájával – a csíkok eltérő hosszúságúak is, közöttük eltérőek a közök, és a hajlásszögük is eltérő. Emellett a Puma csíkjai jól láthatóan görbék, és fokozatosan vékonyodnak a cipő sarka felé.

E különbségek fényében az elsőfokú Münchener Kerületi Bíróság elutasította az Adidas keresetét. A Münchener Kerületi Fellebbezési Bíróságnál benyújtott fellebbezésével viszont az Adidas volt sikeres, mivel az az összetévesztés valószínűségét állapította meg az európai uniós helyzeti védjegy és a Puma által használt minta között, hangsúlyozva, hogy az Adidas védjegyének rendkívüli hírneve igen nagyfokú megkülönböztetőképességhez és ennek megfelelően nagyon tág oltalmi körhöz vezet. Ilyen vonatkozásban a bíróság nem is kívánta, hogy az Adidas bizonyítékkal, így eladási számokkal, piacfelosztási adatokkal és hirdetési kiadásokkal erősítse meg a három csíkból álló védjegy hírnevét. A bíróság nyilvánvaló, ismert ténynek tekintette, hogy nemzeti és nemzetközi sporthírességek évtizedek óta három csíkkal ellátott sportruházatot viselnek és lábbeliket hordanak. A bíróság azt is megállapította, hogy az Adidas védjegye majdnem mindenki számára ismert volt nagyfokú jelenléte miatt a televízió sportközvetítéseiben, valamint az online és a nyomtatott médiumokban, továbbá láthatósága következtében mindenhol a mindennapi életben.

Döntésében a fellebbezési bíróság rámutatott a vonatkozó tényezők kölcsönös egymástól függésére az összetévesztés valószínűségének megállapításakor, így a termékek hasonlóságára, a korábbi védjegy megkülönböztetőképességére és a jelölések közötti hasonlóság mértékére. Ezen az alapon a bíróság megállapította, hogy a vizsgált ügyben a hasonlóság

meglehetősen csekély mértékénél nagyobb súllyal esett latba a termékek azonossága és különösen az Adidas védjegyében szereplő három csík rendkívüli megkülönböztetőképesége. Bár a bíróság elismerte a két jelölés alakjának különbségeit, az elég alacsony mértékű vizuális hasonlóságot még mindig elegendőnek találta annak megállapításához, hogy a közönség nem hajlamos a két védjegy részleteinek elemzésére és arra, hogy azokat mesterségesen komponenseikre bontsa. Ezért valószínűtlen, hogy az érdekelt fogyasztók az Adidas védjegyét a csíkok szélessége vagy hajlásszöge szempontjából vizsgálják. Így az a tény, hogy a megtámadott Puma cipőkön a csíkok hosszabbak és fokozatosan elvékonyodnak a sarok felé, a bíróság szerint nem döntő tényező. Ezzel szemben a bíróság döntőnek és bizonyos fokú vizuális hasonlóságnak tekintette, hogy a három csík helyzete legalább részben átfedte egymást, nevezetesen a cipőnek a talp fölötti alsó felében. A hasonlóságnak ezt a megállapítását a fellebbezési bíróság szerint alátámasztotta az a tény, hogy egy jól ismert védjegy esetében a közönség általában hajlamos azt hinni, hogy a jól ismert jelzést ismeri fel egyéb megjelölésekben is.

A Müncheni Kerületi Fellebbezési Bíróság döntése még nem végleges. A Puma panasszal élt a bíróság azon döntése ellen, hogy az nem engedélyezte számára a Szövetségi Legfelsőbb Bíróságnál a fellebbezés benyújtását. A döntés mindenesetre mutatja azt a rendkívül széleskörű utalmat, amelyet bírósági eljárásokban egy jól ismert védjegy élvez. Legalábbis az fellebbezési bíróság véleménye szerint egy ilyen jól ismert védjegy győzedelmeskedik egy másik védjegy felett még akkor is, ha az utóbbi csupán nagyon csekély mértékű hasonlóságot mutat a korábbi (helyzeti) védjegyhez.

Olaszország

Az olasz kormány 2016. szeptember 4-én egyezményt írt alá a „Made in Italy” jelzéssel ellátott mezőgazdasági termékek reklámozására és védelmére az *Alibabával*, egy kínai, a világon az egyik legnagyobb online kereskedőházzal.

Az olasz kormány és az Alibaba együttműködése az ilyen termékek hamisítása ellen 2015-ben kezdődött, amikor nagy mennyiségű hamis parmezán sajt és prosecco bor jelent meg a kínai platformon.

A megegyezés azért figyelemre méltó, mert Olaszország az első állam, amely mezőgazdasági termékeit védett eredetmegjelöléssel és védett földrajzi árujelzéssel látja el. Ezek ugyanolyan hamisítás elleni rendszabályok, mint amilyenek fenn vannak tartva az Alibaba márkajellel ellátott összes egyéb termékére. Így a „Made in Italy” jelzésű termékek 400 millió felhasználóból álló potenciális piac előnyeit élvezhetik, várhatóan a hamisított termékekkel való verseny kisebb kockázatával.

Az olasz mezőgazdasági minisztérium egy *ad hoc* hamisítás elleni bizottságot állított fel azzal a feladattal, hogy azonosítsa a hamisított termékeket, és tájékoztassa az Alibabát a

vonatkozó árukról. Az Alibaba vállalta, hogy három napon belül eltávolítja a törvénytelen termékeket.

Az Alibaba ahhoz is hozzájárult, hogy portálján támogatja a „Made in Italy” feliratú termékeket jellegzetes áruk reklámozó eladásának szervezésével. A legközelebbi alkalommal a hangsúlyt konkrétan olasz borokra fogják fektetni. Egyébként az olasz borok globális kínai importja 2016 első felében jelentősen nőtt.

Öböl menti országok

Az Öböl menti országok (Szaúd-Arábia, Bahrein, Egyesült Arab Emírátsok, Katar, Kuvait és Omán) új törvényét 2016. július 1-jén publikálták; addig csak Szaúd-Arábiában lépett hatályba. Erről e folyóirat februári számának 141–142. oldalán adtunk hírt. A többi Öböl menti országban – kivéve Katart – még nem publikálták az új törvényt.

Az új védjegy-törvény – eltérően ezen országok szabadalmi törvényeitől – egyesítő, de nem egységes törvény. A korábbi törvényt 2006-ban hozták, és 2014-ben vizsgálták felül. Az új törvény számos olyan rendelkezést tartalmaz, amelyeket egyformán kell alkalmazni az Öböl menti országokban a védjegy-jogok vizsgálata és érvényesítése vonatkozásában, azonban nem ajánl egységes lajstromozási rendszert: minden egyes Öböl menti ország védjegy-hivatala megmarad átvevőhivatalnak, és minden egyes ilyen országban külön nemzeti védjegy-bejelentést kell benyújtani. A hivatali díjakat sem egységesítették, és azok az egyes országok egyéni fenntartási költségeinek függvényében továbbra is eltérnek egymástól.

Spanyolország

A) Spanyolországban 2017. április 1-jén lépett hatályba az új szabadalmi törvény, amelynek legfőbb változásait röviden az alábbiakban foglaljuk össze.

- a) Minden spanyol szabadalmi bejelentés esetében kötelező az újdonság és a feltalálói tevékenység érdemi vizsgálatát kérni. Az erre vonatkozó jelentésért a bejelentés benyújtásakor kell fizetni. Ennek fejében a hivatal 12 hónapon belül kiad egy első írott véleményt a szabadalmazhatóságról.
- b) Szabadalmak esetében az engedélyezés utáni felszólalási rendszert vezették be.
- c) A használati mintával védhető találmányok körét kiterjesztették a vegyi termékekre is. Nem védhetők azonban használati mintával az eljárások, valamint a gyógyászati és biológiai termékek.
- d) A használati minta-bejelentések esetében nem végeznek újdonságra és feltalálói tevékenységre vonatkozó vizsgálatot, azonban harmadik felek felszólalhatnak e két tényező hiánya alapján.
- e) A használati minták esetében is világújdonságot követelnek meg.

- f) A szabadalmak vagy a használati minták tulajdonosai engedélyezés után is korlátozhatják az igénypontok oltalmi körét.
- g) A hagyományos megsemmisítési eljárás mellett igénypontokat részben megsemmisíteni vagy korlátozni is lehet.
- h) A szabadalmak és a használati minták megújítási díját előre nem, csak az évfordulót követő három hónapon belül lehet pótdíj nélkül befizetni.
- i) Az egyéni vállalkozók, valamint a kis- és középvállalatok számára 50%-kal csökkennek a következő díjak: bejelentési, kutatási és érdemi vizsgálati díj, valamint a harmadik, negyedik és ötödik évdíj.

B) A kormány 2017. március 17-én tartott ülésén a gazdasági és ipari miniszter kinyilvánította, hogy Spanyolország nem csatlakozik az Egységes Szabadalmi Bíróságra vonatkozó egyezményhez. A parlament alsóházának ülésén közölt okok nem teljesen világosak. A fő oknak az tűnik, hogy a spanyol nem hivatalos nyelve az egyezménynek, ezért a Spanyolországban is érvényes megadott európai szabadalmak özönében a spanyol cégeknek angol, francia vagy német nyelven kellene ellenőrizniük, hogy nem sértik-e érdekeiket.

Szingapúr

A) A Szingapúri Szellemtulajdon-védelmi Hivatal 2016. június 30-án körlevelet bocsátott ki a szabadalmak megadása utáni módosításokat szabályozó irányelvekről.

- A korszerűsített irányelvek szerint megadás után nem engedélyezhetők módosítások, ha
- a szabadalmas nem nyilvánította ki a javasolt módosítások vonatkozásában az összes érdemleges tényezőt;
 - a szabadalmas észszerűtlen késsedelemmel kérte a módosításokat; vagy
 - a szabadalmas tisztességtelen előnyhöz jutott a módosítások késleltetésével, amelyekről tudta, hogy szükségeseek.

Ezeket a követelményeket a szingapúri szabadalmi törvény 84(3) cikke szerinti előírások mellett kell figyelembe venni. Az utóbbiak szerint egy szabadalmi leírás megadás utáni módosításai nem megengedettek, ha *a)* új anyagot visznek be a leírásba, vagy *b)* meghaladják a szabadalom oltalmi körét.

Az új irányelveket a hivatal elnöke akkor fogadja el, ha értékelték az összes függő és új megadás utáni módosítási kérelmet.

Fontos megjegyezni, hogy a megadás utáni módosítások engedélyezése a hivatal elnökének belátására van bízva attól függően, hogy hol megy végbe a vonatkozó eljárás. Emellett ha az elnök hivatala engedélyez egy módosítást, az engedélyt és a módosítás okait publikálják, és a publikálás időpontjától számított két hónapon belül bárki felszólalhat a módosítás ellen.

B) India és Szingapúr 2016. októberben az iparjogvédelem területén egy első alapegyezményt írt alá. Az aláíró indiai részről az iparfejlesztési miniszter, szingapúri részről a Szin-

gapúri Szellemtulajdon-védelmi Hivatal igazgatója volt. Az egyezmény aláírásával a felek az iparjogvédelem, közelebbről a szabadalmak, a védjegyek és az ipari minták területén a kétoldali együttműködés megerősítését célozták.

Míthogy mind India, mind Szingapúr innovatív gazdasága nagyfokú elismertségnek örvend, remélhető, hogy a két ország együttműködése hozzájárul majd a közelebbi kapcsolatok létrehozásához az iparjogvédelem területén a régió további országai között.

Az alapegyezmény lehetővé fogja tenni, hogy India és Szingapúr kicserélje tapasztalatait az innováció és az ipari tulajdon vonatkozásában, ami lényegesen előnyére fog válni a vállalkozóknak, feltalálóknak és üzletembereknek mind Indiában, mind Szingapúrban.

Az alapegyezmény alapján egy közös együttműködési bizottságot fognak létrehozni a kétoldali tapasztalatcsere megkönnyítése érdekében.

Tajvan

Egy szabadalom érvényességének meghatározásakor döntő tényező a feltalálói tevékenység vagy nem kézenfekvőség. A tajvani szabadalmi törvény 22(2) cikke szerint „nem lehet szabadalmaztatni egy olyan találmányt, amelyet egy szakember a technika állása alapján könnyen meg tud valósítani”. Az utólagos bölcsesség (hindsight) azonban az egész világon gyakran szerepet játszik a bírósági döntésekben, amikor azt határozzák meg, hogy egy szabadalom feltalálói tevékenységen alapszik-e, és ez alól Tajvan sem kivétel.

Ezzel a kérdéssel kapcsolatban a Legfelsőbb Adminisztratív Bíróság számos újabb ítélete egyértelműen megállapította, hogy az utólagos bölcséségen alapuló ítélezés elkerülése érdekében először meg kell határozni azt a szintet, amelyet egy szakember elérhetett, és azután egy ilyen szakember igénybevitelével kell döntést hozni. A bíróságnak kell megfontolnia a döntéshozatal előtt, hogy mi tekinthető „könnyen elkészíthetőnek a technika állása alapján.”

A *Pan-Zi*-ügyben 2015. június 18-án hozott döntésében a Legfelsőbb Adminisztratív Bíróság ismét megállapította, hogy egy fellebbezés tárgyát képező szabadalom feltalálói tevékenységének megítélésakor a bíróságoknak először meg kell határozniuk egy szakember tudásszintjét ahhoz, hogy tárgyilagos alapvonalat tudjanak húzni, mielőtt „meghatározzák, hogy a kérdéses találmányt könnyen létre tudta-e hozni az adott terület szakembere, figyelembe véve a bejelentés benyújtásának időpontjában nyilvánosságra hozott korábbi technológiát és általánosan hozzáférhető tudást.”

Az említett tudásszint meghatározása után meg kell állapítani, hogy a találmányt „könnyen létre lehetett-e hozni”. A *Pan-Zi*-ügyben a Legfelsőbb Adminisztratív Bíróság döntése kinyilvánította továbbá, hogy az utólagos bölcséségek elkerülése érdekében a bíróságnak részletesen le kell írnia, hogy az ismert technológia által nyújtott javaslatok és ihlet alapján a kérdéses találmány könnyen létrehozható volt-e. A döntés világosan leszögezte a következőket:

„A feltalálói tevékenység meghatározásakor a bíróság utólagos bölcsesség alapján nem dönthet úgy, hogy egy találmányt könnyen elő lehet állítani, így megállapítva, hogy az nem alapszik feltalálói tevékenységen. Ehelyett a bíróságnak össze kell hasonlítania a találmány egészét a keresettel benyújtott bizonyítékokkal, és a találmányhoz tartozó terület szakemberének szempontjából kell ítélnie, figyelembe véve a bejelentés benyújtásának időpontjában meglévő általános tudást, és így kell tárgyilagos ítéletre jutnia.”

Minthogy az alsófokú bíróság nem ilyen módon járt el, a Legfelsőbb Adminisztratív Bíróság az ügyet újabb megfontolásra visszaküldte ennek a bíróságnak.

Thaiföld

Thaiföldön megváltozott a szellemi tulajdonnal kapcsolatos bírósági ügyek szerkezete, mert 2016. október 1-jén megkezdte működését egy ilyen ügyekre szakosodott fellebbezési bíróság. Ezzel Thaiföld áttért a háromszintű rendszerre, amelytől azt várják, hogy javítani fogja a szellemi tulajdoni döntések észszerűségét, gyorsaságát és hatékonyságát.

A háromszintű fellebbezési rendszer csökkenteni fogja a legfelsőbb bírósághoz kerülő ügyek számát is, és javítani fogja a thaiföldi pereskedők számára az igazsághoz való hozzáférés lehetőségét.

WIPO-közgyűlés

A Szellemi Tulajdon Világszervezete (World Intellectual Property Organization, WIPO) 2016 októberében tartotta éves közgyűlését Genfben. Ez a kialakult szokásnak megfelelően a világ különböző részein tevékenykedő szakemberek számára nyújtott lehetőséget találkozásokra és megbeszélésekre.